

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA VEŘEJNÉ EKONOMIKY A SPRÁVY

Kontrolní činnost České inspekce životního prostředí

The Control Activity of the Czech Environmental Inspectorate

Student

Monika Eichlerová

Vedoucí bakalářské práce

Ing. Halásková Martina, Ph.D.

Ostrava 2010

„Místopřísežně prohlašuji, že jsem celou práci, včetně všech příloh, vypracovala samostatně. Přílohy č. 1 a 2, dané mi k dispozici, jsem samostatně doplnila.“

V Ostravě 7.5.2010

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala paní Ing. Haláskové Martině, Ph.D., za cenné připomínky a příjemnou spolupráci v rámci konzultací této bakalářské práce.

Obsah:

1. Úvod	1
2. Kontrola ve veřejné správě	3
2.1 Pojetí kontroly ve veřejné správě	5
2.2 Další rozlišení veřejné kontroly	8
2.3 Metody v kontrolní činnosti	9
2.4 Nástroje aplikované v systému kontroly	12
2.5 Kontrolní instituce v České republice	15
3. Činnost České inspekce životního prostředí	20
3.1 Spolupráce České inspekce životního prostředí a EU	23
3.2 Kontrolní činnost České inspekce životního prostředí	25
3.3 Organizační a personální struktura České inspekce životního prostředí	27
3.4 Ekonomická stránka České inspekce životního prostředí	30
3.5 Činnost České inspekce životního prostředí podle odborných složek	33
3.5.1 Odborná složka ochrana ovzduší	33
3.5.2 Odborná složka ochrana vod	35
3.5.3 Odborná složka odpadové hospodářství	36
3.5.4 Odborná složka ochrana přírody	36
3.5.5 Odborná složka ochrana lesa	37
4. Zhodnocení činnosti a kontroly České inspekce životního prostředí	39
4.1 Zhodnocení činnosti dle plánu kontrolní činnosti v letech 2006-2008	39
4.2 Porušení legislativy a uložení pokuty	40
4.3 Srovnání kontrol České inspekce životního prostředí v letech 2006-2008	43
4.4 Zhodnocení ekonomické stránky České inspekce životního prostředí v letech 2006 - 2008	44
4.5 Kontrolní opatření České inspekce životního prostředí v letech 2006 – 2008	46
4.6 Celkové zhodnocení kontrolních opatření v letech 2006 - 2008	48
5. Závěr	49
Seznam použité literatury	
Seznam použitých zkratk	
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce	
Seznam příloh	

1. Úvod

Každý občan má právo veřejné kontroly zejména proto, že je plátcem daní a různých poplatků, které mají veřejný charakter. Veřejnou kontrolu je však třeba organizovat, neboť řada občanů není ochotna využívat svého práva, tj. plnit svoji povinnost veřejné kontroly. Předpoklady pro veřejnou kontrolu je třeba vytvářet na všech rozhodujících úrovních, kde se setkáváme s veřejnou ekonomikou.

Podstatou a posláním kontroly je včasné zjištění odchylek od původního záměru, jejich rozbor a přijetí závěru k nim. Každá kontrola by měla být hospodárná, ale také dostatečně kvalitní, důsledná a měla by mít i svou etickou tvář.

Bakalářská práce se zabývá kontrolou a kontrolní činností. Cílem práce je zhodnocení kontrolní činnosti České inspekce životního prostředí České republiky v letech 2006 – 2008. Kritériem pro zhodnocení jsou mzdové náklady, plán kontrolní činnosti, porušení legislativy a uložení pokuty.

V této práci jsou ověřovány dvě hypotézy. První hypotéza se snaží ověřit kontrolní činnost České inspekce životního prostředí, která vyplývá ze specifických podmínek stanovených legislativou. Předmětem druhé hypotézy jsou mzdové prostředky České inspekce životního prostředí, které představují v roce 2006 celkem 53 %, v roce 2007 je to 54 % a v roce 2008 je to 55 % z běžných výdajů v každém roce.

K vypracování bakalářské práce a ověření hypotéz je využito metody analýzy dokumentů, komparativní analýzy, syntézy a analýzy časových řad a následné zhodnocení zjištěných výsledků pomocí zmíněných metod.

Obsah práce je rozvržen do pěti kapitol, včetně úvodu a závěru. První kapitola obsahuje úvod, v druhé kapitole je popsán kontrolní systém ve veřejné správě, druhy kontrol, požadavky na kontroly, kdo kontrolu provádí. Ve třetí kapitole je uveden popis činností České inspekce životního prostředí, struktura, jaké činnosti provádí, čím se při své činnosti řídí a jaké jsou postihy za porušení povinností pro subjekty, které kontroluje. Ve čtvrté kapitole je uvedeno zhodnocení kontrolní činnosti České inspekce životního prostředí v letech 2006 - 2008. A pátá kapitola obsahuje závěr.

Hlavními zdroji potřebných informací je odborná literatura a platné právní předpisy z oblasti veřejné správy a dále výroční zprávy České inspekce životního prostředí za rok 2006, 2007, 2008, rozpočet České inspekce životního prostředí a Státní rozpočet České republiky za rok 2006, 2007, 2008. Dále internetové stránky České inspekce životního prostředí, Ministerstva financí a Ministerstva životního prostředí.

2. Kontrola ve veřejné správě

Veřejná kontrola představuje jeden z charakteristických znaků veřejné správy a svůj název má odvozen od skutečnosti, že je realizována ve veřejném zájmu. Ti, kdož vykonávají činnost, podléhající veřejné kontrole, jsou povinně (ze zákona) zavázáni vytvářet pro veřejnou kontrolu předpoklady, zvláště v podobě zpřístupnění informací na všech rozhodujících úrovních. V této souvislosti existuje problém dělby mezi kontrolou občanskou (laickou) a kontrolou profesionální. Pro získávání objektivních informací pro hodnověrné zobrazení skutečností při kontrolním procesu se využívá mnohých vědních disciplín. Forma kontroly se pak projevuje následujícím způsobem jako:

- osobní prověřené skutečnosti přímo na pracovišti nebo pozorováním činností,
- kontrolou vykonanou na základě zprostředkovaných informací z dostupného informačního systému,
- jednorázovou kontrolou vykonanou vícečlennou skupinou odborníků.¹

Pojmu veřejná správa je – v konvenčním použití ve správní vědě – přikládán dvojitý význam. Jde buď o činnost (spravování věcí veřejných), anebo o institucionalizaci této činnosti v ustálených procedurách a organizačních formách (veřejné úřady). Prvnímu vymezení veřejné správy se říká materiální, zatímco druhému formální pojetí (koncept) veřejné správy. Veřejnou správou v materiálním smyslu je označován souhrn všech činností souvisejících s vládnutím, spravováním a s poskytováním veřejných služeb. Veřejná správa ve formálním smyslu

¹ Rektořík, J., Šelešovský, J. a kol. *Kontrolní systémy veřejné správy a veřejného sektoru*. Praha Ekopres, 2003, s 44 ISBN 80-86119-72-6.

je činností organizačních jednotek a osob, jimiž jsou buď státní úřady jako přímí vykonavatelé, anebo od státu odlišné osoby a organizace v postavení vykonavatelů veřejné správy.

Subjektem veřejné správy je:

- **stát – státní instituce** vykonávají veřejnou správu přímo, ostatní odvozeně,
- **územní samospráva**, kterou vykonávají občané buď přímo sami nebo nepřímo prostřednictvím volených orgánů,
- **jiné subjekty** – např. **zájmová samospráva**, tj. profesní komory (např. v ČR Komora daňových poradců, Advokátní komora, veřejné vysoké školy, veřejné fondy, nadace apod.).

I když kontrolu můžeme chápat různě, avšak kontrola, aby byla nejúčinnější musíme ji chápat jako komplexní. A jednotlivá pojetí kontrol, chápat jako vzájemně doplňující se prvky. Základní funkce kontroly je aktivně působit na změnu současného stavu tak, aby se co nejvíce a nejefektivněji přiblížil stavu žádoucímu. Všeobecně kontrola plní následující funkce:

- zjistit zda existuje rovnováha mezi žádoucím, nutným stavem a skutečností,
- udržování požadované rovnováhy a nastavit kontrolní mechanismus tak, aby každou zjištěnou odchylku bylo možno vrátit do stavu rovnováhy,
- odstraňování odchylek skutečnosti do žádoucího stavu.²

² Rektořík, J., Šelešovský, J. a kol. *Kontrolní systémy veřejné správy a veřejného sektoru*. Praha Ekopres, 2003, s. 24, 38, ISBN 80-86119-72-6.

Kontrola má v lidské společnosti tisíciletou tradici, o čemž svědčí i to, že výraz vychází z latinského *contra* (proti) a *rotulus* (svitek) jako protizápis, protisvitek.³

Pod pojmem kontroly si také můžeme představit i poradenství, za specifický způsob kontroly považujeme vyhodnocení nebo ověřování programů nebo projektu ve veřejné správě. Terminologicky pod pojem kontrola zahrnujeme i činnosti nazývané jako dozor, dohled, inspekce, revize (považujeme je za synonyma).

2.1 Pojetí kontroly ve veřejné správě

Kontrola vnitřní (interní) je prováděna uvnitř systému a kontrolujícími subjekty jsou orgány veřejné správy, přičemž v rámci této kontroly lze rozlišit:

- Kontrolu zaměřenou na činnost správních orgánů ve vztazích hierarchické nadřízenosti a podřízenosti,
- kontrolu zaměřenou na plnění povinností subjektů správního práva stojící mimo hierarchické vztahy veřejné správy.

Kontrola vnější (externí) je prováděna subjekty, kteří stojí vně systému veřejné správy. Je to kontrola ze stany vnějších subjektů, jimiž jsou příslušné orgány.

Kontrola přímá je součástí řízení (zásada „kdo řídí, ten kontroluje“) a může bezprostředně zasahovat do fungování kontrolovaného objektu.

³ Rektořík J., Šelešovský J. a kol. *Finance, rozpočty, účetnictví, veřejná kontrola*, Brno-Praha, Masarykova univerzita v Brně, Institut pro místní správu Praha, 2002 1.vydání, s 99, ISBN 80-210-2955-5.

Kontrola nepřímá zjišťuje, ověřuje, resp. hodnotí určité skutečnosti a podává o tom zprávu orgánům kompetentním činit opatření, provádí ji někdo jiný než nadřízený.

Z obsahového hlediska je kontrola členěna na:

- věcná kontrola (naturální, hmotná),
- finanční kontrola (hodnotová),
- komplexní kontrola (souborná, úplná, vyčerpávající),
- dílčí kontrola (specializovaná, namátková, výběrová).

Pojetí kontroly může být chápáno a pojmáno nejrůznějšími způsoby např. jako široké pojetí s prvořadým významem určení standardu, užší pojetí kontroly obsahové.

Široké pojetí kontroly akcentuje kontrolu jako souhrn činností, které jsou součástí řídicí práce. Kontrola chápána jako činnost, jejíž podstatou je zjišťování skutečného stavu a jeho hodnocení se stavem, kterého mělo být dosaženo. V těchto souvislostech kontrola plní funkci zjišťovací, pozorovací, hodnotící a nápravnou. Pro uskutečňování těchto funkcí má prvořadý význam určení standardu, s nímž je porovnáváno zjištěné chování kontrolovaného subjektu. Standardem může být např. zákon, technická norma, účelnost, hospodárnost.

Užší pojetí kontroly je zaměřeno na:

- informační pojetí – zdůrazňuje poznávací funkci kontroly s cílem zjištění odchylek od žádoucího stavu a jejich příčin s akcentem na provádění kontroly pomocí zpětné vazby,
- regulační pojetí – předpokládá zjišťování stavu prováděných činností, řídicí subjekt zasahuje do předem

stanovených fází plnění příslušných úkolů a provádí potřebné změny,

- represivní pojetí – jehož obsahem je existence příkazů, resp. standardů, u nichž se předpokládá jejich správnost. Odchylna od nich je nežádoucí a s důsledkem možného uplatnění sankcí,
- ovládací pojetí – považuje kontrolu za aktivní činnost od zjišťování skutečného stavu po ovládání určitého systému.

Jednou z výrazných současných tendencí je úsilí o to, aby veřejná ekonomika důsledně působila ve veřejném zájmu a se zřetelem na realizaci úkolů. Prosazování této tendence, jako významného měřítko a nástroje veřejné ekonomiky, vyžaduje znalost, zda-li skutečně ovlivňuje chování veřejné správy. Jedním z možných prostředků v tomto směru je veřejná kontrola.

Ti, kteří vykonávají činnosti, podléhající veřejné kontrole, musí povinně (ze zákona) vytvářet pro veřejnou kontrolu předpoklady. Je zřejmé, že každý občan nekontroluje všechno, proto hovoříme obvykle o dvou druzích kontroly: občanské a profesionální, přičemž dělba kompetencí mezi těmito druhy kontroly je dána jednak ze zákona, jednak z hlediska nároku na odborné znalosti kontrolované činnosti.

Občanská kontrola je prováděna občansky (laicky). Každý občan má právo a povinnost ji provádět buď svou účastí na zasedáních (zastupitelstva nebo dalších volených orgánů) nebo prostřednictvím svých volených zástupců. Tato kontrola je zaměřena na ty činnosti veřejné ekonomiky, které laik může posoudit. Jeho poznatky pak mohou být předány orgánům, které jsou pověřeny profesionální kontrolou formou petice, stížnosti...atd). Tato kontrola především podněcuje, dává impuls profesionální kontrole.

Profesionální kontrola je prováděna odbornými orgány na tento účel zvláště zřízenými nebo pověřenými kontrolními pravomocemi např. Nejvyšší kontrolní úřad, soudy, Český báňský úřad. Tyto odborné orgány provádějí kontrolu jednak ze zákona, jednak z podnětů občanské kontroly a ze své vlastní iniciativy.

Obě z uvedené formy kontroly mají svá úskalí. Občanská kontrola v neprofesionalitě, v nedostatku informací, v subjektivním podněcování nebo přeceňování významu kontrolovaných činností a způsobu jejich provádění. Profesionální kontrola se může snadněji stát objektem mocenských sporů, může přeceňovat některé problémy v důsledku skladby pracovníků kontrolních orgánů.

Kontrola je jednou z etap procesu řízení, obvykle se uvádí jako zpětná vazba, která má ověřit, zda předchozí etapy (fáze) řídicího procesu byly řádně vykonány a směřují k vytýčenému cíli, kterého má být dosaženo. Jde tedy o kontrolu průběhu plnění rozhodnutí a dosaženého výsledku.

2.2 Další rozlišení veřejné kontroly

- **Správní (administrativní) dozor**, který je realizován vůči subjektům, které nejsou příslušnému orgánu organizačně podřízeny, existují vně systému veřejné správy. Je zaměřen na dodržování zákona a ostatních právních předpisu.
- **Dohled** je charakterizován tím, že je realizován za účelem ověření správnosti výkonu určité činnosti, není prováděn následně.

- **Inspekce** je považována za druh kontrolní činnosti, která má obdobnou povahu jako dozor nebo odborný dozor. Může být organizačně uspořádána do relativně samostatné soustavy nebo fungovat jako součást příslušného správního úřadu.

O výsledku kontroly se vždy sepisuje tzv. *protokol*, jehož posláním je především úředně vyjádřit kontrolní zjištění. Protokol musí obsahovat označení kontrolního orgánu a kontrolních pracovníků zúčastněných na kontrole, označení kontrolované osoby, místo a čas provedení kontroly, předmět kontroly, vlastní kontrolní zjištění a označení dokladů a ostatních materiálů, o nichž se kontrolní zjištění opírá. Protokol podepisují jednak kontrolní pracovníci a dále po seznámení s jeho obsahem i kontrolované osoby.⁴

2.3 Metody v kontrolní činnosti

Mezi nejčastější techniky kontrolní práce ve veřejném sektoru patří zejména rozhovor, dotazník a anketa. Velmi důležité pro provádění kontroly je využití správných metod. Mezi nejčastější využívané metody v kontrolní činnosti patří např.:

- Metoda pozorování
- Metoda analýzy a syntézy
- Metoda experimentu
- Metoda indukce a dedukce
- Metody statistické

⁴ Halásek Dušan, *Veřejná ekonomika*, Opava, 2007, 2.vydání, s 194-196, 199-200, ISBN 80-85819-60-0

Metoda pozorování – je jí možno nazvat jako základní metodu kontrolní činnosti. Lze ji uplatnit všude tam, kde je možno kontrolovaný subjekt přímo pozorovat. Zárukou objektivity musí být pozorování v přirozených podmínkách a lze charakterizovat jako cílevědomý, plánovaný proces s vytýčením hlavních cílů. Při pozorování se může kontrolor dopustit základních chyb, kterým je nutné se vyvarovat. Především se jedná o předsudky vůči pozorovanému subjektu, psychický stav pozorovatele či metodologické chyby při pozorování.

Metoda analýzy a syntézy – metoda analýzy je možno použít zejména při kontrole dokumentace (výkazů, zpráv, zápisů, agendy apod.). **Analýzou** hledáme v kontrolovaném jevu částečné znaky, prvky a jejich příčinnou souvislost, abychom mohli charakterizovat funkci daného jevu. Metodu syntézy je možno použít při celkovém hodnocení jevů a procesů. Základem však jsou poznatky získané z předchozí analýzy. **Syntéza** představuje vlastně složení podstaty celého jevu na základě částečných údajů.

Metoda experimentu – experimenty se v kontrolní činnosti využívají zřídka, protože je náročná na přípravu i samotnou realizaci. Metodu by bylo možno využít pouze po důkladném rozpracování činností kontrolních orgánů.

Metoda indukce a dedukce – v kontrolním procesu je možno metody použít hlavně při hodnocení jevů a procesů, protože jsme schopni zaznamenat změnu v kvalitě kontrolovaného subjektu. Dedukce je charakterizována jako postup od všeobecného ke konkrétnímu, čili vyvození konkrétních závěrů z daných předpokladů. Neoddělitelnou součástí dedukce je indukce, tedy postup od konkrétního ke všeobecnému. Dedukce má význam při přípravě kontrolní akce a indukce se využívá hlavně v závěru kontroly při tvorbě opatření pro růst kvality práce.

Metody statistické – hlavní podstatou je kvantifikace kontrolovaných objektů, které lze číselně vyjádřit a shrnout na základě tabulek, grafů s tím, že se stanou objektem pozorování a budou zevšeobecňovány.⁵

Má-li být kontrola účinná, je nutné, aby kontrolující splňoval určité předpoklady. Předně musí být kompetentní a musí mít potřebné informace o kontrolovaném subjektu. Za druhé musí postupovat ve větší pečlivosti a svědomitosti a za třetí musí být osobně a věcně nepodjatý a mít kritický postoj k vlastním měřítkům posuzování a hodnocení činnosti kontrolovaného subjektu. Vlastní *kontrolní postup* má mít tyto čtyři postupné kroky:

- zjištění existujícího stavu (toho, co jest),
- ověření zamýšleného stavu (toho, co má být),
- určení odchylek existujícího od zamýšleného,
- zhodnocení odchylek.

Uvedený postup však nedává odpověď na otázku, kdy kontrolovat. Vzhledem k záměru kontroly se nabízí kontrola předběžná, průběžná a následná. **Předběžná kontrola** spočívá v tom, že jinému orgánu, než který má pravomoc rozhodnout, se dává právo vyslovit nebo nevyslovit souhlas se zamýšleným rozhodnutím. Jde o akty, které mají povahu potvrzující nebo schvalující postup jiného orgánu. **Průběžná kontrola** je kontrola správnosti, účelnosti a hospodárnosti postupu řešení. Zjištění závad v takových případech a jejich odstranění je ku prospěchu dosaženého zamýšleného cíle a přispívá k vyšší kvalitě rozhodnutí. Průběžná kontrola je však sama o sobě neúplná a může být i neobjektivní, neboť nepodává dostatek informací o objektu kontroly,

⁵ Rektořík, J., Šelešovský, J. a kol. *Kontrolní systémy veřejné správy a veřejného sektoru*. Praha Ekopres, 2003, s. 24, 38, 44-50, ISBN 80-86119-72-6.

popř. předávané informace nemusejí být jednoznačné. Proto jakýmsi završením kontrolního procesu je ***následná kontrola***, jako konečná kontrola realizace zamýšleného cíle.

Pokud se kontrola veřejné správy provádí také v rámci samotné organizační soustavy výkonné moci, označujeme ji jako ***interní***. Taková kontrola vyplývá ze způsobu řízení v organizaci či soustavě organizací a je výrazem hierarchické struktury, kdy vyšší orgán nebo úřad kontroluje činnost orgánu nebo úřadu nižšího. Označujeme ji také jako služební dozor.⁶

2.4 Nástroje aplikované v systému kontroly

Pro usnadnění procesu kontroly existuje řada nástrojů a technik, jde především však o techniky určené pro plánování. To je základní pravidlo, že smyslem kontroly je úspěšné zabezpečení realizace plánu. Existuje řada tradičních prostředků kontroly, které mohou být využívány společně s rozpočtovou kontrolou. Mezi nejdůležitější patří:

- statistické údaje,
- speciální zprávy a analýzy,
- audit a provozní audit (jednorázové nebo pravidelné závislé hodnocení),
- osobní pozorování.

Controlling ve veřejné správě – zavádění controllingu ve veřejné správě je podníceno dvojí krizovou situací – na jedné straně zadlužením, na druhé straně občany (zákazníky), kteří kritizují špatnou

⁶ Hendrych Dušan, *Správní věda - Teorie veřejné správy*, Nakladatelství Triton, Praha, 2007, 2.vydání, s 151-152,156, ISBN 80-86395-86-3.

kvalitu služeb veřejného sektoru. Ve srovnání s podnikem neexistují ve veřejné správě definované výkony či produkty. Zcela chybí výkaznictví, které je samozřejmé pro podnikání a tím dochází k nemožnosti dostatečné kalkulaci nákladů. Nedostatky ve vymezování kompetencí mezi státní samosprávou a obcemi je dalším problémem.

Pro odstraňování těchto nedostatků byl vyvinut *Nový model řízení* – což byl start pro zavádění controllingu do veřejné správy. Je přitom chápán jako správní controlling pro koordinaci a podpůrný systém pro vedení správy.

Pro správní controlling se osvědčil 3E model (efektivita, účinnost a ekonomika) pro cílené plánování a kontrolu nositelů úloh. Model je založen na hierarchii cílů působení, produktivitě a procesů – nákladové hospodárnosti a dovoluje si zohlednit rozdílné zájmy veřejné správy a jí oslovených skupin (občanů, politiků, zástupců).

K hlavním úkolům ve veřejné správě, které se tak stávají předmětem controllingu jsou roční náklady a rozpočet, management jakosti a řízení interních služeb. Je tak vyžadováno účelné sestavení kalkulace nákladů a výkonů. Plné využití controllingu je možné jen při vytvoření srozumitelné kalkulace plánovaných nákladů, na jejíž základě může být prováděno porovnání plánu a skutečnosti včetně analyzování odchylek.⁷

Základní metodou kontrolní činnosti je analýza, dalšími jsou přímá pozorování (resp. sledování), rozhovory (s funkcionáři a pracovníky veřejné správy, s občany a zástupci právnických osob jsoících ve styku s institucemi veřejné správy), studium písemných materiálů, kontrolní výpočty apod. Základními kontrolními metodami jsou:

- a) porovnávání skutečného stavu s evidencí (dokumentací),
- b) analýzy údajů v evidenci (výkazech) a kontrolní výpočty,
- c) sledování dodržování právních předpisů.

⁷ Rektořík, J., Šelešovský, J. a kol. *Kontrolní systémy veřejné správy a veřejného sektoru*. Praha Ekopres, 2003, s 27, 29-31, ISBN 80-86119-72-6.

Moderní pojetí kontroly zahrnuje i činnosti příbuzné, jako jsou *audity*, různé *atestace*, *certifikace* a *akreditace*, jimiž se pro veřejnost či určitý okruh zainteresovaných subjektů potvrzuje určitý žádoucí stav zjišťovaný obvykle porovnáváním s určitou normou (právní, technickou, apod.). Někdy ani nejsou vynuceny – jednotlivé subjekty je užívají dobrovolně pro zvýšení své důvěryhodnosti.

Každou lidskou činnost provází kontrola. Zvláště činnost řídící a usměrňující. V tom smyslu i kontrola v oblasti veřejné správy je svým způsobem sociální kontrolou, neboť má prostředky k tomu, aby zjištěné nesrovnalosti mezi tím, co je, a tím, co má být postihovala, a tak usměrňovala lidské chování ve smyslu společnosti akceptovatelných nebo přijatých pravidel. Kontrola je nepostradatelným prvkem činnosti veřejné správy.

Kontrolou veřejné správy zvenku a zevnitř usilujeme také o to, jak zabránit degradaci nebo jejím zneužíváním. Proto jedním ze základních předpokladů dobré a úspěšné kontroly je nezávislost kontrolujícího na kontrolovaném.

V oblasti veřejné správy představuje kontrola sledování a dodržování zákonnosti, účelnosti a hospodárnosti záležitostí, které jsou předmětem kontroly. Uplatní-li se všechna hlediska kontroly, zda současně a v jakém pořadí, to závisí na řadě činitelů, z nichž významným je zejména vztah kontrolujícího a kontrolovaného. Půjde-li o vztah nadřízenosti a podřízenosti, převáží kumulace kritérií kontroly, v ostatních případech jejich separace a zvýraznění spíše kritéria zákonnosti, porušení technických norem, standardů apod. Kontrola spočívá buď v tom, že stát nebo jiný nositel veřejné správy:

- vykonává kontrolu činnosti svých vykonavatelů prostřednictvím orgánů, úřadů na veřejné správě

nezávislých; v těchto případech jde o *kontrolu veřejné správy* nebo

- prostřednictvím příslušného správního úřadu (orgánu) vykonává na základě zákona *správní dozor* nad činností nepodřízených fyzických a právnických osob.

Kontrolu veřejné správy v České republice z Ústavy vykonává Parlament (kontrola parlamentní), Nejvyšší kontrolní úřad (kontrola hospodaření se státním majetkem a plnění státního rozpočtu) a soudy (kontrola soudní).⁸

2.5 Kontrolní instituce v České republice

Struktura kontrolního systému je dána strukturou institucí vykonávajících zákonodárnou moc (Parlament ČR), výkonnou moc (exekutiva, tj. vláda a prezident) a moc soudní (Ústavní soud ČR, Nejvyšší správní soud, obecné soudy, státní zastupitelství, Nejvyšší kontrolní úřad, Veřejný ochránce práv apod.).

V našich zemích, které byly do roku 1918 součástí rakousko-uherské monarchie, byla první kontrolní institucí Dvorská účetní komora, založená v roce 1761. Nejvyšší účetní kontrolní úřad byl založen v roce 1840 a pod tímto názvem pracoval do roku 1866, kdy vznikl Nejvyšší účetní dvůr. Nejvyšší účetní dvůr s působností pro naše země existoval až do roku 1919. Po vzniku Československé republiky v roce 1918 na tradici tohoto úřadu navázal Nejvyšší účetní kontrolní úřad v Praze.

Po roce 1919 byla kontrola v našich zemích zaměřena na kontrolu pokladní správy, kontrolu správní a kontrolou státní. Kontrola

⁸ Hendrych Dušan, *Správní věda - Teorie veřejné správy*, Nakladatelství Triton, Praha, 2007, 2.vydání, s 153-154, ISBN 80-86395-86-3.

pokladní správy sledovala práci výkonných orgánů a soulad jejich postupu s platnými předpisy. Kontrola správní – s působností pro veškeré úřady sledovala, zda se příjmy a vydání realizují podle zákonů, předpisů a nařízení a v mezích rozpočtu. Třetím typem byla kontrola státní, která se zabývala stanovením hospodářského plánu pro určité hospodářské nebo účetní období a zajišťovala, zda se státní správa tímto autoritativně předepsaným plánem řídí. Tento úřad fungoval – s odhlédnutím od změn v době nacistické okupace – až do roku 1951. Tehdy bylo zřízeno ministerstvo státní kontroly jako jeden z nástrojů centralizovaného direktivního způsobu řízení.

V první polovině padesátých let byl v našich zemích převzat sovětský model řízení národního hospodářství; profesionální kontrolní instituce se stala ústředním orgánem státní správy v čele s ministrem, který byl členem vlády. Během krátkého reformního období koncem roku 1968 byla nejvyšší instituce kontroly podřízena Parlamentu. V roce 1971 byla zřízena soustava orgánů lidové kontroly, rozčleněná na federální a republikovou, a to opět jako přímý nástroj řízení státu a společnosti komunistickou stranou.

V souvislost s počátkem demokratických změn v našich zemích po roce 1989 bylo v první etapě zřízeno Federální ministerstvo kontroly. V druhé etapě pokračovali výrazné změny v činnosti státní kontroly. Působnost byla vymezena na státní správu a jí podřízené orgány včetně právnických osob. Ve třetí etapě změn v koncepci kontrolní činnosti bylo připravováno obnovení Nejvyššího kontrolního úřadu. Po přechodnou dobu byla v činnosti federální a republiková ministerstva kontroly na Nejvyšší kontrolní úřad české republiky.

Po vzniku samostatné České republiky v roce 1992 byl zřízen nynější Nejvyšší kontrolní úřad.

Podle Ústavy České republiky je **Parlament** tvořen dvěma komorami, a to Poslaneckou sněmovnou a Senátem. Senát je konstruován jako protiváha vůči Poslanecké sněmovně, jako prvek vytvářející

předpoklady kvalitnějšího legislativního procesu a jako prvek kontinuity Parlamentu pro případ, že by byla Poslanecká sněmovna rozpuštěna.

Kontrolní činnosti Parlamentu jsou následující:

- svou kontrolní činností (vychází z Ústavy) vykonává ve vztahu k exekutivně prostřednictvím výborů,
- do kompetencí Parlamentu patří kontrola dodržování ústavních a jiných zákonů, kontrola činnosti vlády a plnění státního rozpočtu,
- mezi základní formy kontroly patří plenární zasedání, poslanecké a senátní výbory, komise, průzkumy a interpelace.

Vláda České republiky jako nejvyšší orgán výkonné moci kontroluje plnění úkolů ve všech oblastech státní správy, které řídí. Kontrolu provádí prostřednictvím ministerstev s využitím Zákona č. 552/1991 Sb. o státní kontrole v platném znění, Zákona č. 320/2001 Sb. o finanční kontrole ve veřejné správě a dílčích zákonů specifických pro kontrolní instituce státní správy.

Jednou z nezbytných podmínek dobrého fungování moderního demokratického státu je rovněž existence kontrolního systému. Funkci nezávislého kontrolního orgánu plní v České republice **Nejvyšší kontrolní úřad**, jehož současná koncepce je založena na zkušenostech obdobných kontrolních institucí v Evropě. Nejvyšší kontrolní úřad jako nezávislý orgán:

- který vykonává kontrolu hospodaření se státním majetkem a kontrolu plnění státního rozpočtu,
- jehož prezidenta a viceprezidenta jmenuje prezident republiky na návrh Poslanecké sněmovny,
- a jehož postavení, působnost a organizační strukturu stanoví zákon.

Na základě tohoto zákona Nejvyšší kontrolní úřad zejména kontroluje a posuzuje hospodaření se státním majetkem i s finančními prostředky vybíranými na základě zákona (např. na zdravotní a sociální pojištění) a také plnění příjmových a výdajových položek státního rozpočtu. Podle novely zákona o České národní bance z roku 2002 provádí Nejvyšší kontrolní úřad kontrolu hospodaření České národní banky v oblasti výdajů na pořízení majetku a na provoz.

Česká národní banka je ústřední bankou České republiky a orgánem vykonávajícím dohled nad finančním trhem. Má postavení veřejnoprávního subjektu se sídlem v Praze. Jsou jí svěřeny kompetence správního úřadu v rozsahu stanoveném zákonem. Hospodaří samostatně s odbornou péčí s majetkem, který jí byl svěřen státem. Do její činnosti lze zasahovat pouze na základě zákona.

Veřejný ochránce práv (Ombudsman) působí jako veřejná instituce. Sídlí v Brně a působí při ochraně osob před jednáním úřadů a dalších institucí. Před jednáním, které je v rozporu s právem, neodpovídá principům demokratického právního státu a dobré správy, jakož i před nečinností státních úřadů a dalších institucí, a tím přispívá k ochraně základních práv a svobod. Veřejný ochránce práv nemá k dispozici žádné donucovací prostředky. Nápravu požaduje po státním orgánu, který se pochybení dopustil. Vykonává tedy nezávislou kontrolu nad činností veřejné správy v rozsahu stanoveném zákonem.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže – činnost tohoto úřadu se přímo nebo nepřímo dotýká každého občana České republiky. Úřad vytváří podmínky pro rozvoj hospodářské soutěže, dohlíží nad zadáváním veřejných zakázek a vykonává spolu s Evropskou komisí kontrolu ve vztahu k poskytování veřejných podpor.

Státní úřad pro jadernou bezpečnost – vykonává státní správu a dozor při využívání jaderné energie a ionizujícího záření a v oblasti radiační ochrany.

Energetický regulační úřad – vykonává správu v zájmu ochrany spotřebitelů v těch oblastech energetických odvětvích, kde není možná konkurence, s cílem uspokojení všech přiměřených požadavků na dodávku energie.

Ústavní soud ČR – základními úkoly Ústavního soudu jsou řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů, řízení o ústavních stížnostech, řízení o opatřeních nezbytných k provedení rozhodnutí mezinárodního soudu, řízení ve sporech o rozsahu kompetencí státních orgánů a orgánů územních samospráv.⁹

⁹ Rektořík, J., Šelešovský, J. a kol. *Kontrolní systémy veřejné správy a veřejného sektoru*. Praha Ekopres, 2003, s 51-59, ISBN 80-86119-72-6.

3. Činnost České inspekce životního prostředí

Česká inspekce životního prostředí (dále jen ČIŽP) je odborný orgán státní správy, který je pověřen dozorem nad respektováním zákonných norem v oblasti životního prostředí. Dohlíží rovněž na dodržování závazných rozhodnutí správních orgánů v oblasti životního prostředí. ČIŽP byla zřízena v roce 1991 zákonem ČNR č. 282/1991 Sb. o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ostatní složky se k ní připojily následně v průběhu let 1991 - 1992. ČIŽP je samostatnou organizační složkou státu zřízenou Ministerstvem životního prostředí České republiky.

Svou činnost vykonává v pěti oblastech:

- ochrana ovzduší,
- ochrana vod,
- odpadové hospodářství,
- ochrana přírody a krajiny
- a ochrana lesa.¹⁰

Integrovaná prevence a omezování znečištění (Integrated Pollution Prevention and Control) – IPPC. Integrovaná prevence je novým fenoménem, který představuje zlom v přístupu k ochraně životního prostředí (ŽP). Představuje novou, vyšší kategorii technické ochrany ŽP jako celku, nahrazující metodou tzv. „čistší produkce“ dosavadní metodu snižování emisí tzv. „strategii kontroly a řízení“. IPPC spočívá jednak ve využívání látek šetrných k ŽP a k zdraví lidí, a to přímo v procesu výroby, a dále ve využívání a posouzení BAT (Best Available Techniques), tj. nejlepších dostupných technik - moderních technologií, postupů. Tato metoda spočívala zejména v instalacích a provozu

¹⁰ Česká inspekce životního prostředí [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: < http://www.cizp.cz/Pusobnosti/Slozky-CIZP >](http://www.cizp.cz/Pusobnosti/Slozky-CIZP)

nákladných koncových odlučovacích zařízení (filtračních, gravitačních, úpravy, atd.). Tímto, ale docházelo z hlediska ŽP jako celku, pouze k převodu znečištění z jedné složky do druhé např. prach odloučený z odsávaného vzduchu do kategorie nebezpečného odpadu.¹¹ Těmto oblastem odpovídá i organizační členění celé inspekce i jednotlivých oblastních inspektorátů na jednotlivá oddělení. ČIŽP přijala postupně do okruhu své působnosti další oblasti: ochrana ozónové vrstvy Země, dohled nad nakládáním s chemickými látkami, prevence havárií, problematika obalů a geneticky modifikovaných organismů.

ČIŽP vykonává i na úseku mezinárodní spolupráce důležité činnosti, mezi které patří zejména:

- spolupracuje s inspekčními orgány zemí EU a sítí inspekčních orgánů EU
- spolupracuje se sítí INECE (mezinárodní síť organizací a institucí usilujících o soulad prosazování domácího a mezinárodního práva v oblasti životního prostředí)
- bilaterálně spolupracuje v rámci uzavřených smluv se Slovenskem a Polskem
- zajišťuje přeshraniční spolupráci zvláště prostřednictvím příhraničních oblastních inspektorátů
- inspektoři zastupují ČR a resort na jednáních mezinárodních komisí na ochranu hraničních vod Labe, Odry a Dunaje a účastní se řešení problémů na hraničních vodách
- zúčastňuje se práce ve skupině "wildlife crime" (skupina zabývající se odhalováním nelegálních činností souvisejících s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě

¹¹ Česká inspekce životního prostředí [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný u [www: <http://www.cizp.cz/IPPC/Pusobnosti>](http://www.cizp.cz/IPPC/Pusobnosti)

rostoucích rostlin(v rámci mezinárodní policejní organizace Interpol.¹²

ČIŽP spolupracuje s MŽP a organizacemi resortu, dále s Generálním ředitelstvím cel v oblasti CITES, s Policií ČR, s Hasičským záchranným sborem, s Českou obchodní inspekcí, Inspekcí bezpečnosti práce, hygienickou službou, s krajskými a místními orgány a institucemi, soudními orgány atd.

Právní normy, kterými se ČIŽP ve své činnosti a ve svých rozhodnutích řídí jsou následující:

- **Zákon č. 114/1992 Sb.,** o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů
- **Zákon č. 200/1990 Sb.,** o přestupcích
- **Zákon č. 500/2004 Sb.,** správní řád
- **Zákon č. 282/1991 Sb.,** o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa
- **Zákon č. 552/1991 Sb.,** o státní kontrole
- **Zákon č. 59/2006 Sb.,** o prevenci závažných havárií
- **Zákon č. 140/1961 Sb.,** trestní zákon (zejména § 181a - 181h)
- **Nový trestní zákoník č. 40/2009 Sb.,** platný od 1.1.2010 (zejména pak hlava VIII - §§ 293-308) a dále související změny uvedené v zákoně č. 41/2009 Sb., platné od 1.1.2010
- **Zákon č. 167/2008 Sb.,** o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů
 - **Vyhláška č. 17/2009 Sb.,** o zjišťování a nápravě ekologické újmy na půdě

¹² Česká inspekce životního prostředí [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupné z [www: <http://www.cizp.cz/Zahranicni-spoluprace>](http://www.cizp.cz/Zahranicni-spoluprace)

- **Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí**, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 132/2000 Sb., zákonem č. 6/2005 Sb., zákonem č. 413/2005 Sb. a zákonem č. 380/2009 Sb. a uveřejněné ve Sbírce zákonů č. 6/2010.¹³

3.1 Spolupráce České inspekce životního prostředí a EU

ČIŽP spolupracuje s EU, zejména v oblastech ochrany životního prostředí v těchto oblastech: ovzduší, voda, odpady a příroda. Přestože třicetiletá existence právních předpisů EU v oblasti odpadů významně zlepšila nakládání s odpady v Evropě, celkové množství odpadu se zvyšuje tempem srovnatelným s hospodářským růstem. To přináší nejen stále problémy, ale také dochází k plýtvání zdroji, jelikož přírodní zdroje se na konci své životnosti stávají odpady. Využívání zdrojů je předmětem debaty v oblasti evropské politiky životního prostředí již 30 let. Současné využívání zdrojů narušuje schopnost planety obnovovat přírodní zdroje, které jsou základem naší prosperity a růstu.¹⁴

Čistá voda je drahocenný zdroj, který nelze považovat za samozřejmost. Přístup k čisté vodě je nezbytný. Lidské činnosti však zároveň značně ovlivňují kvalitu a množství vody. Evropská unie v zájmu ochrany lidského zdraví a životního prostředí zavádí řadu právních předpisů k zajištění vysoké úrovně čistoty pitné vody, vody ke koupání, povrchové vody a podzemní vody v Evropě. Pro dosažení těchto cílů je nejdůležitější rámcová směrnice o vodě přijatá v roce 2000, kterou nyní postupně provádějí členské státy.

¹³ Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, [on-line] 2010 [cit. 28.2.2010] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/Pravni-normy/Obecne>](http://www.cizp.cz/Pravni-normy/Obecne)

¹⁴ Evropská unie [on-line] 2010 [cit. 10.4.2010] Dostupné z [www: http://ec.europa.eu/archives/commission_2004-2009/dimas/index_de.htm](http://ec.europa.eu/archives/commission_2004-2009/dimas/index_de.htm)

V průběhu posledních desetiletí se v Evropě podařilo podstatně zvýšit čistotu vzduchu, který dýcháme, nicméně znečištění ovzduší je stále vážným problémem a i nadále škodí našemu zdraví i životnímu prostředí. Je zapotřebí vyvíjet další činnost, a proto Komise v září roku 2005 navrhla novou evropskou strategii týkající se znečišťování ovzduší, která přinese další výrazné zlepšení kvality ovzduší v Evropě. Tato strategie obsahuje plán činnosti až do roku 2020 a zároveň zjednodušuje legislativu v oblasti znečišťování ovzduší a usnadňuje její provádění. Podstatně sníží každoroční počet předčasných úmrtí v důsledku nemocí spojených se znečištěním ovzduší a zmenší plochu lesů a jiných ekosystémů, které jsou poškozovány znečišťujícími látkami v ovzduší. Samotná hodnota zdravotních přínosů bude nejméně pětikrát vyšší než náklady na provedení strategie.

Biologická rozmanitost je spleť života, na které jsme všichni závislí. Hrozí, že nebyvalé snižování biologické rozmanitosti, kterému v současnosti čelíme, poškodí systémy podporující život na naší planetě tak, že již nebude cesty zpět. Evropská unie zaujala jasný postoj ve snaze zvrátit tento trend a vedoucí představitelé EU se zavázali zastavit snižování biologické rozmanitosti v Evropě do roku 2010. Unie má nejen vlastní politický rámec, ale je také jednou ze stran úmluvy OSN o biologické rozmanitosti. Tato úmluva, kterou podepsali i hlavy států a předsedové vlád členských států EU, zavazuje členské státy k dosažení podobného cíle, kterým je významné omezení celosvětové míry snižování biologické rozmanitosti do roku 2010. Odpovědí EU je Natura 2000, což je největší ekologická síť chráněných oblastí na světě, jejíž celková plocha zahrnuje přibližně 18 % území unie, přičemž tento podíl se neustále zvyšuje. Jedním z hlavních prvků přístupu EU je skutečnost, že tato síť umožňuje sociálně-ekonomický rozvoj, pokud k němu nedochází nekontrolovaně.¹⁵

¹⁵ Evropská unie [on-line] 2010 [cit. 10.4.2010] Dostupné z [www: <http://ec.europa.eu/archives/commission_2004-2009/dimas/policies/air/index_de.htm>](http://ec.europa.eu/archives/commission_2004-2009/dimas/policies/air/index_de.htm)

Evropským komisařem pro životní prostředí je **Stavros Dimas** (*Commissioner for Environment*). Podpora ekologické inovace je nezbytná, máme-li uspět při řešení otázek a také ostatních problémů životního prostředí, jako je znečištění ovzduší a vody, produkce odpadů a neudržitelné využívání zdrojů. Skutečného pokroku bude možno dosáhnout pouze tehdy, pokud se nové environmentální technologie budou rozvíjet a podporovat v celé EU.

3.2 Kontrolní činnost České inspekce životního prostředí

Hlavní náplní činnosti ČIŽP jsou kontroly, šetření a revize na konkrétních místech. Porušování platné legislativy v oblasti životního prostředí řeší zpravidla ve správních řízeních. Ta mají povahu sankční, kdy ČIŽP danému subjektu vyměří příslušnou pokutu, nebo nápravu a nařídí provedení nutných opatření k nápravě nebo v krajním případě zakáže další činnost, která vede k poškozování životního prostředí.

Další činnost ČIŽP:

- dozírá na dodržování právních předpisů na ochranu životního prostředí
- provádí inspekce – kontroly
- ukládá opatření k nápravě zjištěných nedostatků
- ukládá sankční opatření za nedodržování zákonů životního prostředí
- kontroluje obchod a nakládání s ohroženými druhy živočichů a rostlin a výrobků z nich (nelegálně získané jedince a předměty odebírá)
- omezuje, případně zastavuje provoz, pokud vážně ohrožují životní prostředí, podílí se na řešení starých ekologických zátěží

- řeší podněty občanů i právnických osob, poskytuje informace na základě žádostí ve smyslu platných zákonů
- informuje veřejnost i sdělovací prostředky a orgány státní správy o údajích o životním prostředí, které získává při inspekční činnosti
- vypracovává stanoviska pro jiné orgány státní správy
- podílí se na řešení havárií v oblasti životního prostředí
- spolupracuje s inspekčními orgány zemí Evropské unie a sítě inspekčních orgánů EU
- stanovuje poplatky za vypouštění odpadních vod a odběr podzemních vod.¹⁶

Tabulka č. 3.1 Vykonávané činnosti ČIŽP v letech 2006 - 2008

Kompetence ČIŽP		Složka životního prostředí				
		ovzduší	voda	odpady	příroda	les
dozor	kontroly, revize, prověrky, šetření apod.	*	*	*	*	*
sankce	pokuty právnickým osobám	*	*	*	*	*
	pokuty fyzickým osobám	*	*	*	*	*
	omezení nebo zastavení činnosti, provozu	*	*		*	*
	odebrání nedovoleně držených jedinců, odebrání výrobků	*			*	
opatření	opatření k nápravě zjištěných nedostatků	*	*	*	*	*
	řešení starých ekologických zátěží		*			
	řešení havárií	*	*	*		
poplatky	poplatky (vypouštění odpadních vod, poplatky za odběr podzemních vod)		*			
povolování a schválení	regulační řády, spalování více druhů paliv, kategorizace zdrojů	*				
stanoviska	stanoviska, vyjádření, souhlasy pro jiné orgány	*	*	*	*	*
podněty	řešení podnětů	*	*	*	*	*

Zdroj: Česká inspekce životního prostředí [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/Pusobnosti/Struktura-kompetenci>](http://www.cizp.cz/Pusobnosti/Struktura-kompetenci)

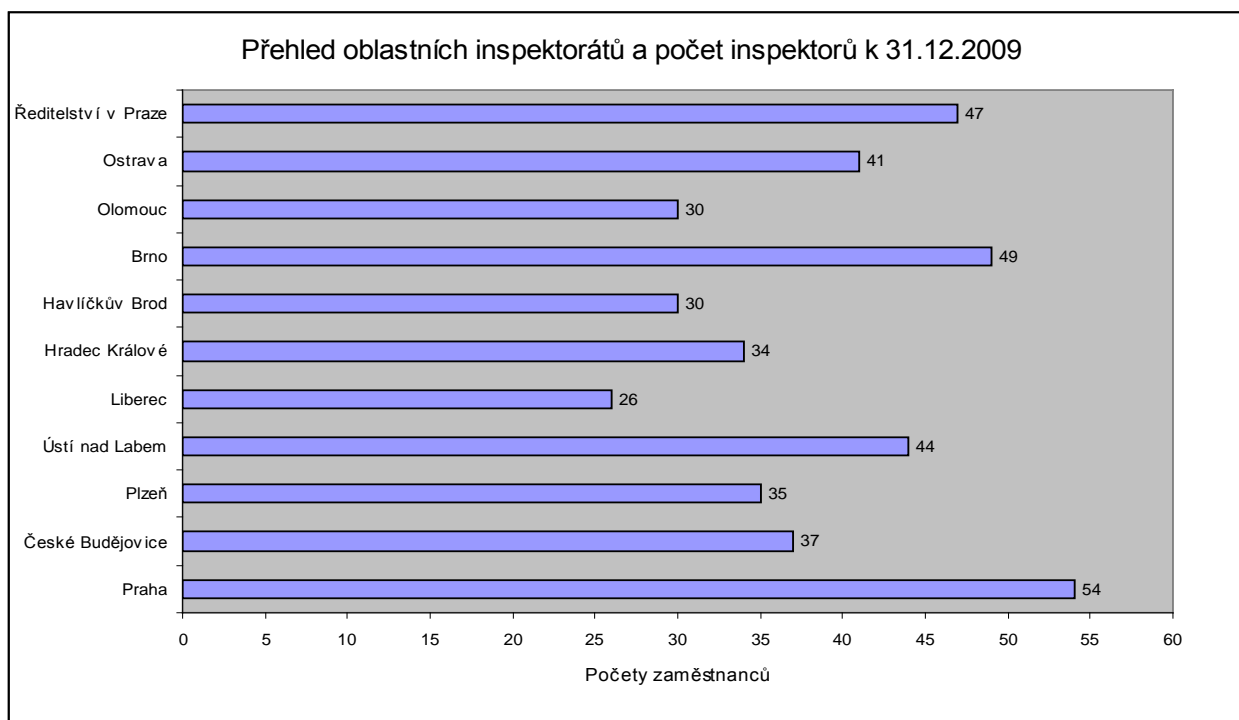
¹⁶ Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>](http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy)

3.3 Organizační a personální struktura České inspekce životního prostředí

ČIŽP je institucí s celostátní působností. Organizačně je členěna podle věcné a územní působnosti.

Podle **věcné** působnosti se člení na 5 odborných složek (ochrany ovzduší, ochrany vod, odpadového hospodářství, ochrany přírody a krajiny, ochrany lesa) a integrovanou prevenci, na složku servisní (odbor ekonomiky a personalistiky, odd. technicko-organizačních služeb, odd. informatiky a informační techniky) a sekretariát (ředitele). V čele inspekce stojí ředitel jmenovaný ministrem životního prostředí. Od roku 2007 stojí v čele ČIŽP ředitelka Eva Tylová. **Územně** je ČIŽP členěna na ředitelství se sídlem v Praze a 10 oblastních inspektorátů:

Graf č. 3.1 Přehled oblastních inspektorátů a počet inspektorů k 31.12.2009

Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, [on-line] 2009 organizační struktura, [cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Organizacni-struktura>](http://www.cizp.cz/O-nas/Organizacni-struktura)

Organizační struktura ČIŽP je členěna do tří sekcí. První sekce se skládá z odboru ochrany ovzduší, odboru ochrany vod a odboru odpadového hospodářství. Druhá sekce se skládá z odboru ochrany

přírody, odboru ochrany lesa a odboru mezinárodní ochrany biodiverzity a kontroly CITES. A třetí sekce je ekonomicko-provozní a ta se člení na odbor ekonomiky, odbor informatiky a souhrnných agend, odbor technicko organizačních služeb a oddělní pokut. V každé sekci je ještě sekretariát a v čele každé sekce je Náměstek ředitele inspekce.

V současné době ČIŽP zaměstnává přibližně 600 pracovníků (stav k 31.12.2009), z nichž 75 % tvoří inspektoři oblastních inspektorátů a ředitelství. Organizační struktura ředitelství ČIŽP je uvedena v příloze č. 1.

Vzdělání v ČIŽP probíhalo v roce 2006 a 2007 podle Pravidel daných usnesením vlády č. 1542/2005. Vzdělávání probíhalo z části vlastními lektory a z části pak bylo využito nabídky Institutu státní správy. Některé vzdělávání, např. o legislativních změnách, se konalo v Kurzech které pořádaly externí vzdělávací společnosti. V únoru 2008 byla vydána nová Směrnice č. 35/2008 o vzdělávání zaměstnanců ČIŽP. Předmětem úpravy je vzdělávání zaměstnanců na základě usnesení vlády č. 1542/2005, kterým byla stanovena Pravidla vzdělávání zaměstnanců ve správních úřadech a implementace těchto pravidel do vzdělávání ČIŽP. Další součástí vzdělávacího systému ČIŽP byla specializační příprava pro nové inspektory – teoretická a praktická. Tuto zkoušku skládají noví inspektoři do osmnácti měsíců od nástupu do zaměstnání před tříčlennou komisí.¹⁷

V tabulce č. 3.2 jsou popsány základní personální údaje o věkové struktuře zaměstnanců ČIŽP v letech 2006 – 2008 a v následující tabulce č. 3.3 je popsáno členění zaměstnanců dle vzdělání.

¹⁷ Česká inspekce životního prostředí [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009], výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008, Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>](http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy)

Tabulka č. 3.2 Členění zaměstnanců ČIŽP podle věku a pohlaví 2006 -2008

	Rok 2006			Rok 2007			Rok 2008		
Věk	Muži	Ženy	Celkem	Muži	Ženy	Celkem	Muži	Ženy	Celkem
Do 20 let	0	0	0	0	0	0	0	0	0
21-30 let	44	54	108	61	51	112	75	49	124
31-40 let	68	72	140	84	76	160	96	81	177
41-50 let	84	95	179	73	98	171	73	98	171
51-60 let	90	52	142	86	42	128	79	41	120
61 a více	14	2	16	12	2	14	7	1	8
Celkem	300	285	585	316	269	585	330	270	600

Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z www: <<http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>>

Tabulka č. 3.3 Členění zaměstnanců ČIŽP podle vzdělání 2006 -2008

	Rok 2006			Rok 2007			Rok 2008		
Dosažené vzdělání	Muži	Ženy	Celkem	Muži	Ženy	Celkem	Muži	Ženy	Celkem
základní	0	1	1	0	1	1	0	1	1
vyučen	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Střední odborné	2	2	4	2	2	4	2	2	4
Úplné střední	6	18	24	10	25	35	13	25	38
Úplné střední odborné	15	28	43	14	27	41	14	30	44
Vyšší odborné	8	7	15	10	8	18	10	8	18
Vysokoškolské	285	213	498	276	210	486	280	215	495
Celkem	316	269	585	312	273	585	319	281	600

Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z www: <<http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>>

Ředitelství kromě řídicí práce zabezpečuje koordinaci činnosti oblastních inspektorátů, metodické vedení odborných složek inspekce, sběr a zpracování dat a jejich analýzu a rovněž technicko-ekonomické zabezpečení inspekční práce. Zastupuje inspekci navenek, zastřešuje její práci v celostátním kontextu a zabezpečuje resp. koordinuje zahraniční kontakty a aktivity inspekce. Ředitelství je členěno do tří sekcí, v jejichž čele stojí náměstci ředitele. Sekce pro odpady, ochranu ovzduší a vody

a sekce pro ochranu lesa, přírody a krajiny zahrnují celkem 5 odborných oddělení. Sekci ekonomicko-provozní tvoří oddělení ekonomiky, oddělení informatiky a souhrnných agend a oddělení technicko-organizačních služeb. Mimo sekce je přímo řediteli podřízeno oddělení personalistiky, oddělení vnitřního auditu a kontroly, oddělení právní a IPPC. Samostatnou výkonnou složkou ředitelství je specializovaná měřící skupina podléhající oddělení ochrany ovzduší.

Oblastní inspektoráty (dále jen OI) jsou vytvořeny na regionálním (krajském) principu a kopírují obvykle hranice správních obvodů obcí s rozšířenou působností (oddělení ochrany ovzduší, odpadového hospodářství a ochrany lesa). Oddělení ochrany přírody mají působnost upravenou podle hranic velkoplošných zvláště chráněných území (CHKO, národní parky). Oddělení ochrany vod mají územní působnost vyčleněnou logicky podle jednotlivých povodí, resp. jejich ucelených částí. Každý OI je členěn na 5 odborných oddělení a sekretariát ředitele oblastního inspektorátu. V čele OI stojí ředitel oblastního inspektorátu.¹⁸

Právní a platové poměry zaměstnanců České inspekce životního prostředí se řídí Zákoníkem práce č. 262/2006 Sb. a nařízením vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě.

3.4 Ekonomická stránka České inspekce životního prostředí

ČIŽP je samostatnou organizační složkou státu zřízenou Ministerstvem životního prostředí ČR (dále jen MŽP ČR). V tabulkách č. 3.4, 3.5 a 3.6 je uvedeno plnění rozpočtu ČIŽP v letech 2006 – 2008.

¹⁸ Česká inspekce životního prostředí [on-line] 2009 [cit. 4.1.2010] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Organizacni-struktura>](http://www.cizp.cz/O-nas/Organizacni-struktura)

Tabulka č. 3.4 Rozpočet ČIŽP k 31.12.2006 (v tis.Kč)

Ukazatel	Rozpočet k 31.12.2006
I.Příjmy OSS	4 005,00
II.Výdaje celkem	316 193,00
1. Běžné výdaje celkem	294 741,00
a)Mzdové prostředky OSS	154 196,00
-z toho státní správa	154 196,00
b)Pojistné	53 969,00
c)Převod FKSP	3 076,00
d)Ostatní běžné výdaje	83 500,00
2. Investiční výdaje	21 452,00
Počet zaměstnanců	585
Průměrný plat na jednoho zaměstnance	21 078,00

Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006 [on-line] 2009[cit. 30.12.2009] Dostupný z www: <<http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>>

ČIŽP hospodařila s limitem neinvestičních mimorozpočtových prostředků z vlastního rezervního fondu ve výši 500 000 Kč a limitem ve výši 11 132 000 Kč z rezervního fondu MŽP ČR. O tyto mimorozpočtové prostředky ČIŽP překročila stanovený rozpočet na rok 2006.

Celkový limit na výdaje ČIŽP tedy činil 327 825 000 Kč.

Čerpání neinvestičních a investičních prostředků za sledovaný rok bylo ve výši 325 932 582,55 Kč a nedočerpané prostředky 1 892 417,45 Kč byly vráceny do státního rozpočtu.

Tabulka č. 3.5 Rozpočet ČIŽP k 31.12.2007 (v tis.Kč)

Ukazatel	Rozpočet k 31.12.2007
I.Příjmy OSS	2 763,00
II.Výdaje celkem	330 780,00
1. Běžné výdaje celkem	303 801,00
a)Mzdové prostředky OSS	161 903,00
-z toho státní správa	161 716,00
b)Pojistné	56 666,00
c)Převod FKSP	3 230,00
d)Ostatní běžné výdaje	82 002,00
2. Investiční výdaje	26 979,00
Počet zaměstnanců	585
Průměrný plat na jednoho zaměstnance	22 165,00

Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2007 [on-line] 2009[cit. 30.12.2009] Dostupný z www: <<http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>>

ČIŽP také v tomto roce hospodařila s limitem mimorozpočtových prostředků z rezervního fondu ČIŽP ve výši 9 330 186,- Kč, a z rezervního fondu MŽP ve výši 21 011 990,- Kč. Mimorozpočtové zdroje činily celkem

30 342 176,- Kč. Na základě přijatého pojistného plnění byl ČIŽP navýšen limit čerpání běžných výdajů o 437 000,- Kč.

Celkový limit na výdaje ČIŽP byl 361 559 176,- Kč. Čerpání neinvestičních a investičních prostředků za sledovaný rok bylo ve výši 361 314 197,69 Kč. Nedočerpané prostředky v hodnotě 244 978,31 Kč byly vráceny do státního rozpočtu.

Tabulka č. 3.6 Rozpočet ČIŽP k 31.12.2008 (v tis.Kč)

Ukazatel	Rozpočet k 31.12.2008
I. Příjmy OSS	1 100,00
II. Výdaje celkem	361 932,00
1. Běžné výdaje celkem	342 266,00
a) Mzdové prostředky OSS	186 229,00
- z toho státní správa	186 229,00
b) Pojistné	65 180,00
c) Převod FKSP	3 716,00
d) Ostatní běžné výdaje	87 141,00
2. Investiční výdaje	19 666,00
Počet zaměstnanců	600
Průměrný plat na jednoho zaměstnance	24 465,00

Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z www: <<http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>>

ČIŽP také hospodařila s limitem mimorozpočtových prostředků z rezervního fondu ČIŽP ve výši 5 241 976 Kč, a z rezervního fondu MŽP ve výši 1 404 000 Kč. Mimorozpočtové zdroje činily celkem 6 645 976 Kč.

Celkový limit na výdaje ČIŽP byl 368 463 624 Kč. Čerpání neinvestičních a investičních prostředků za sledovaný rok bylo ve výši 361 028 117,31 Kč. Nedočerpané prostředky v hodnotě 7 435 506,69 Kč byly převedeny do evidence nároku nespotřebovaných výdajů za rok 2008.¹⁹

¹⁹ Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z www: <<http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>>

3.5 Činnost České inspekce životního prostředí podle odborných složek

ČIŽP se podle věcné působnosti členění na pět *odborných složek*, které se zabývají svou specifickou činností, která je dále popsána, a to na:

- ochrana ovzduší,
- ochrana vod,
- odpadového hospodářství,
- ochrana přírody a krajiny,
- ochrany lesa.

3.5.1 Odborná složka ochrana ovzduší

Složka ochrany ovzduší se podle zákona o ochraně ovzduší, nařízení Evropského parlamentu o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu a nařízení Evropského parlamentu o skleníkových plynech, podílí na vlastní ochraně ovzduší, ochraně klimatického systému a ochraně ozónové vrstvy Země.

Zvýšená pozornost je věnována kontrolám stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší (polétavý prach, polycyklické aromatické uhlovodíky, ozón). Kromě kontrolní činnosti inspekce provádí měření a rozborů za účelem identifikace regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů.

V důsledku neuspokojivého stavu kvality ovzduší v některých oblastech České republiky, zejména pak zatížení ovzduší polétavým prachem a dalšími sledovanými polutanty, je kontrolní aktivita inspekce zaměřena i na relativně méně významné zdroje znečišťování ovzduší, které však jsou příčinou místních problémů s kvalitou ovzduší.

V důsledku toho bylo inspekcí zjištěno relativně častěji porušení povinností u zdrojů s méně významným nebo místně omezeným vlivem na kvalitu ovzduší, než u zdrojů, které byly v minulosti, před dosažením stanovených emisních limitů a zavedením průběžného monitorování emisí, hlavním předmětem kontrol inspekce, jako například významné spalovací zdroje oblasti energetiky.

Kontroly dodržování emisních limitů a dalších povinností provozovateli zvláště velkých, velkých a středních zdrojů znečišťování ovzduší – základní a nejrozsáhlejší ze složkových úkolů – byly prováděny obdobným způsobem, a to průběžně při kontrolách u provozovatelů zdrojů, kontrolami protokolů o autorizovaných měřeních emisí předkládaných České inspekci životního prostředí provozovateli zdrojů, dále i na základě vlastních měření inspekce prováděných Odborem ochrany ovzduší ředitelství.

Další – neplánované – kontroly byly prováděny operativně v návaznosti na aktuální situaci a potřeby. Část těchto neplánovaných kontrol tvoří i kontroly provedené v souvislosti s prošetřováním podaných podnětů.²⁰

Pozitivním trendem v kontrolní činnosti je nárůst počtu kontrol v terénu a omezení kontrol dodržování administrativních povinností. I přes vyšší počet provedených kontrol nerostl počet prokázaných deliktů. Vzrostl počet podnětů na neúnosné obtěžování zápachem z malých spalovacích zdrojů znečišťování ovzduší provozovaných za účelem vytápění rodinných domků. Trvají podněty na obtěžování zápachem ze zdrojů zemědělské výroby i ostatních zdrojů průmyslových.

²⁰ Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>](http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy)

3.5.2 Odborná složka ochrana vod

Složka ochrany vod se podle zákona o vodách zaměřuje na kontrolu dodržování povinností při vypouštění odpadních vod do vod povrchových a podzemních, na ochranu povrchových a podzemních vod před znečištěním závadnými látkami a na ochranu vodních zdrojů. Ukládá nápravná opatření k odstranění kontaminace podzemních vod, horninového prostředí, staveb a nevyhovujících skládek a podílí se na řešení havarijních úniků závadných látek. Vede poplatkové agendy za odběry podzemních vod a za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a kontroluje dodržování poplatkových povinností. Podle zákona o prevenci závažných havárií inspekce organizuje a koordinuje kontroly orgánů integrované inspekce a podílí se na kontrolní činnosti u subjektů spadajících pod agendu zákona.

Kontroly odběratelů podzemní vody byly zaměřeny zejména na odběr podzemní vody na základě platného povolení vodoprávního úřadu a v souladu s tímto povolením a dále na řádné plnění poplatkové povinnosti. Vzhledem k přetrvávajícím deliktům v této oblasti a s ohledem na časovou náročnost zpracování poplatkové agendy.

Z výsledků kontrolní činnosti je zřejmé, že v současné době nejsou nejzávažnějším problémem již největší zdroje znečištění, ale obce, které dosud nemají vyřešený způsob odkanalizování a čištění odpadních vod a dále znečištění pocházející ze zemědělských subjektů. Je předpoklad, že finanční prostředky z operačních fondů významně přispějí ke snížení znečištění povrchových vod.

3.5.3 Odborná složka odpadové hospodářství

Složka odpadového hospodářství se podle zákona o odpadech zaměřuje na kontrolu dodržování předpisů v oblasti nakládání s odpady, obaly, chemickými látkami a biocidy. Ukládá pokuty, stanovuje povinnosti právnických a fyzických osob při nakládání s odpady a podmínky pro předcházení vzniku odpadů, stanovuje podmínky a povinnosti při nakládání s obaly a uvádění obalů a balených výrobků na trh nebo do oběhu, při zpětném odběru a při využití odpadů z obalu, dále stanoví poplatky a ochranná opatření. Ukládá povinnosti při klasifikaci, balení a označování chemických přípravků, při oznamování a registraci chemických látek.

Kontrolní činnost spočívá v kontrolování oprávněných i neoprávněných zařízení provádějící sběr a výkup odpadů od železa a barevných kovů přes zdravotnické, nebezpečné a komunální odpady až po odpady separované. Kontroly původců odpadů byly zaměřeny na co možná nejširší spektrum podnikatelských aktivit a záměrů. Kontrolovány byly jak velké podniky, tak subjekty střední i malé.²¹

3.5.4 Odborná složka ochrana přírody

Složka ochrany přírody dozoruje dodržování povinností daných zákonem o ochraně přírody a krajiny. Další významné kompetence získala složka novým zákonem o geneticky modifikovaných organismech, zákonem o zoologických zahradách a zákonem o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES).

V obecné ochraně přírody se inspekce zaměřuje zejména na ochranu mimolesní zeleně před poškozováním a nepovoleným kácením, ochranu významných krajinných prvků a krajinného rázu. V územní ochraně kontroluje stav a dodržování základních a speciálních podmínek

²¹ Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>](http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy)

ochrany zvláště chráněných území. V druhové ochraně je problémem zasahování do přirozeného vývoje a přímé ničení zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin.

Přestože je ochrana přírody z pohledu počtu řešených drobných podnětů nejvíce zatíženou složkou na inspekci, snaží se inspektoři důsledně řešit zejména závažné kauzy s významným dopadem na životní prostředí. Dále se zabývá problematikou geneticky modifikovaných organismů, problematikou zoologických zahrad, ochranou dřevin, zvláště chráněných druhů, kontroly kácení a ochrany dřevin, kontroly památných stromů, kontrolou dodržování náhradní výsadby a dalších.

3.5.5 Odborná složka ochrana lesa

Složka ochrany lesa se při dozorové činnosti řídí zákonem o lesích, zákonem o ochraně přírody a krajiny a zákonem o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin určeného k obnově lesa a k zalesňování. Jejím stěžejním úkolem je zamezit ohrožování a poškozování lesních ekosystémů, zvláště takovému, které by mohlo být způsobeno při těžbě a dopravě dříví a dále podporovat takový způsob hospodaření v lesích, který neohrožuje věkové, prostorové a druhové struktury lesa a přispívá tak k rozvoji biodiversity. Inspekce na základě těchto zákonů zjišťuje nedostatky a škody na funkcích lesa, hledá její příčiny a osoby zodpovědné za jejich vznik či trvání.

Kontrolní činnost ČIŽP v této oblasti je zaměřena na aktuální a specifické problémy jednotlivých regionů a byla realizována jak v rámci tématických kontrol, tak v rámci komplexních kontrol. Její náplň je možno členit do následujících tématických bloků ve vztahu k funkcím lesa jako složky životního prostředí: těžba dříví, lesní doprava, ochrana lesa, závazná ustanovení lesních hospodářských plánů a lesních hospodářských osnov, ochrana pozemků určených k plnění funkcí lesa, používání

biologicky odbouratelných olejů a hydraulických kapalin, plnění uložených opatření k nápravě, uvádění reprodukčního materiálu lesních dřevin do oběhu, jiné kontroly.

ČIŽP se zabývala především činností při zjištění včasné likvidace následků kalamity a rozsah nahodilých těžeb, ochranou půdního povrchu lesních pozemků postižených kalamitou a jejich potěžební úprava, kontrolou stavu obnovy porostů, ochranou lesa proti kůrovcům a další.

Podle zjištění ČIŽP se stává závažnějším problémem stále širší používání těžkých mechanismů, zejména harvesterových technologií, při těžbě i následném přibližování dříví na odvozní místa, a to především při nevhodných klimatických podmínkách (při dlouhodobějším deštivém počasí). V takových podmínkách dochází k závažnému poškození půdního povrchu i půdního profilu, narušování vodního režimu, následné erozi půdy, apod.²²

²² Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>](http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy)

4. Zhodnocení činnosti a kontroly České inspekce životního prostředí

Cílem kontrolní činnosti je eliminovat známé nejzávažnější aktivity poškozující přírodu a krajinu, zefektivnění práce státní správy na úseku ochrany přírody a krajiny, zachování zvýšené ochrany území cenných z hlediska biodiverzity a kontrola projektů využívajících dotačních prostředků tak, aby nepoškozovaly přírodu a krajinu. Kontrolní činnost a její plány, zejména z pohledu složkových úkolů, je koordinována s požadavky a náměty MŽP.

4.1 Zhodnocení činnosti dle plánu kontrolní činnosti v letech 2006 - 2008

Plán kontrolní činnosti je každoročně sestaven na základě zkušeností s dodržováním platné legislativy z předcházejících let a z aktuálních problémů v ochraně životního prostředí v České republice i v rámci EU. Prioritně se plán zaměřuje na kontroly nejvýznamnějších znečišťovatelů a těch subjektů, které opakovaně a výrazně porušují zákony na ochranu životního prostředí.

Plán činnosti tvoří:

- 1) **tzv. složkové úkoly**, které se týkají činnosti oblastních inspektorátů v rámci celé republiky. Zaměření těchto úkolů je projednáno s příslušnými věcnými odbory Ministerstva životního prostředí a kromě aktuální situace vycházejí také ze Státní politiky životního prostředí. Stejným způsobem jsou plánovány úkoly vícesložkové, přesahující do několika oblastí ochrany životního prostředí, na jejichž řešení se podílí společně dvě či více složek ČIŽP,

- 2) v rámci každého oblastního inspektorátu jsou dále stanoveny pro jednotlivé složky **tzv. specifické úkoly**, které se zaměřují na problémy ochrany životního prostředí v daném regionu.

Kontroly naplánované Plánem činnosti představují 40 - 45 % z celkové kontrolní činnosti ČIŽP. Další kapacity na kontrolní činnost jsou ponechány pro případy vzniklé v průběhu roku, operativně zadávané dílčí tematické úkoly a pro řešení podaných podnětů a stížností. Plán kontrolní činnosti České inspekce životního prostředí je v souladu s Metodickým pokynem pro plánování a vyhodnocování kontrolní činnosti ČIŽP zpracován kanceláří ředitele ČIŽP na základě podkladů odborných útvarů ředitelství a oblastních inspektorátů ČIŽP.²³

4.2 Porušení legislativy a uložení pokuty

Hlavní náplní činnosti ČIŽP jsou kontroly, šetření a revize na konkrétních místech. Porušování platné legislativy řeší zpravidla ve správních řízeních. Ta mají povahu sankční, kdy ČIŽP danému subjektu vyměří příslušnou pokutu, nebo nápravu. Každá odborná složka ČIŽP má své specifické zákony, kterými se při své kontrolní činnosti řídí. Za porušení povinností vyplývajících s dodržováním zákonů může ČIŽP uložit pokuty. Při ukládání pokut se řídí:

- ✓ Zákona č. 200/1990 Sb., **o přestupcích**,
- ✓ Zákona č. 500/2004 Sb., **správní řád**,
- ✓ Zákona č. 140/1961 Sb., **trestního zákoníku** a
- ✓ **trestní zákoník** č. 40/2009 Sb.,.

²³ Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, plány činnosti [on-line] 2010 [cit. 28.2.2010] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Plany-cinnosti>](http://www.cizp.cz/O-nas/Plany-cinnosti)

Těmito zákony se řídí při ukládání pokut ve všech svých odborných složkách. Dále se řídí Metodickým pokynem pro plánování a vyhodnocování kontrolní činnosti ČIŽP. ²⁴

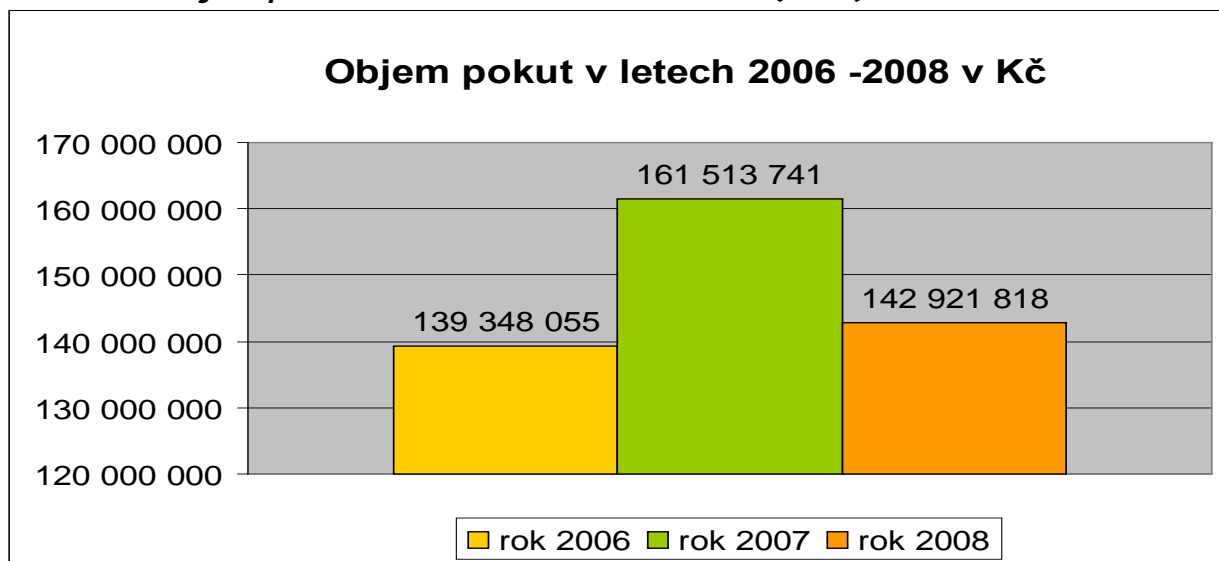
Tabulka č. 4.1 znázorňuje počty uložených pokut, včetně nabytí právní moci. V grafu č. 4.1 je uveden celkový objem pokut vybraných v letech 2006 - 2008.

Tabulka č. 4.1 Počet uložených pokut ČIŽP v letech 2006-2008

Rok	2006	2007	2008
Počet pokut	2 393	2 547	2 684
Pravomocné pokuty	2 248	2 469	2 501

Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy](http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy), vlastní úpravy

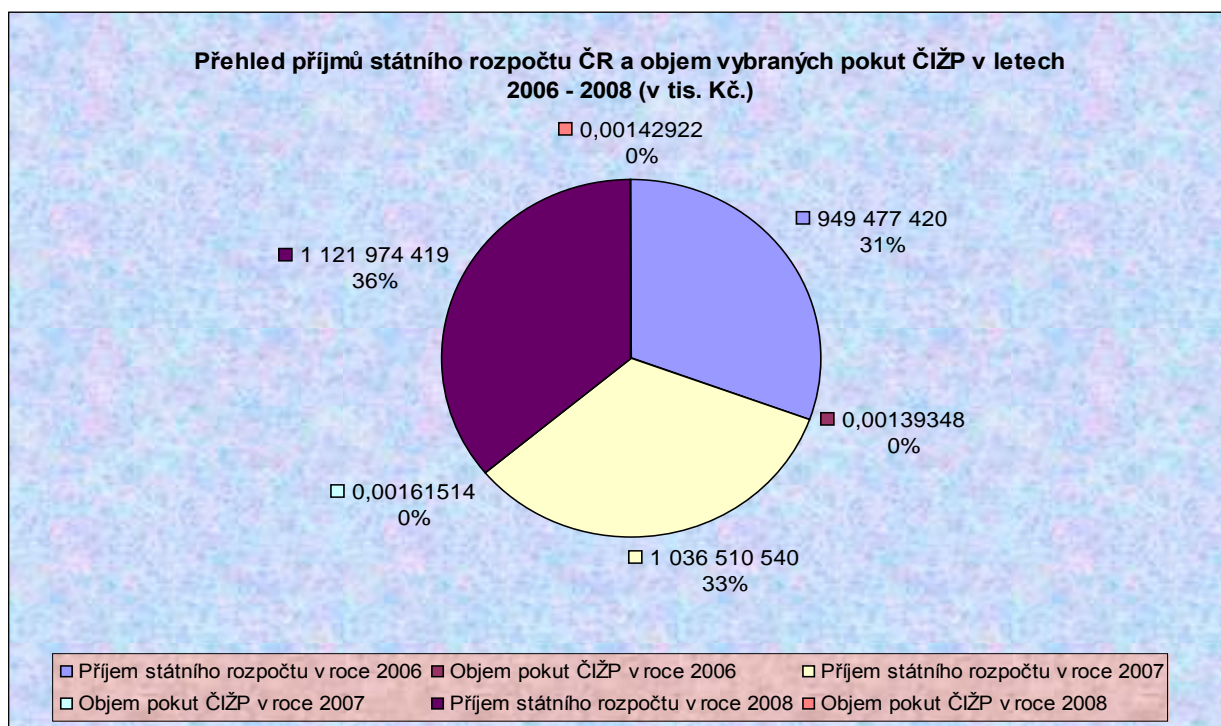
Graf č. 4.1 Objem pokut ČIŽP v letech 2006 – 2008 (v Kč)

Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>](http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy), vlastní úpravy

²⁴ Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, právní normy [on-line] 2010 [cit. 28.2.2010] Dostupný z [www: < http://www.cizp.cz/ Pravninormy /Obecne>](http://www.cizp.cz/Pravninormy/Obecne)

Graf č. 4.2 Příjmy státního rozpočtu ČR a objem vybraných pokut ČIŽP v letech 2006-2008 (v tis. Kč)

Zdroj: Ministerstvo financí, rozpočet ČR pro rok 2006, 2007, 2008, [on-line] 2010 [cit. 3.4.2010] Dostupný z [www: <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/stat_rozp.html>](http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/stat_rozp.html), Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2010 [cit. 3.4.2010] Dostupný z [www: http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy,vlastní_úpravy](http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy,vlastní_úpravy)

V grafu č. 4.2 jsou znázorněny příjmy státního rozpočtu ČR v letech 2006 – 2008 a objem pokut vybraných ČIŽP. Ve srovnání s příjmy státního rozpočtu jsou to příjmy velmi zanedbatelné.

V příloze č. 2 jsou uvedeny činnosti oblastních inspektorátů v letech 2006 – 2008.²⁵

²⁵ Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>](http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy)

4.3 Srovnání kontrol České inspekce životního prostředí v letech 2006-2008

ČIŽP se snaží o sjednocení inspekční činnosti v celé České republice v oblasti výše pokut. To má za následek mnohem efektivnější postihování znečišťovatelů životního prostředí. ČIŽP se dále zaměřuje na trestání záměrné deliktní činnosti, namísto stíhání administrativních pochybení. Na základě řady podnětů, ale i z vlastní iniciativy, ČIŽP věnovala významnou pozornost zamezení plošného kácení alejí kolem silnic, ale i nadměrného kácení zeleně ve městech.

Srovnání počtu kontrol ČIŽP v letech 2006 – 2008 znázorňuje tabulka č. 4.2. Mírný pokles počtu provedených kontrol oproti roku 2006 je důsledkem vzrůstající náročnosti prováděných kontrol i následných správních řízení po strance právní i odborné. Odráží se zde také snaha ČIŽP zaměřovat se zejména na případy s velmi významným vlivem na stav životního prostředí, což dokládá rostoucí objem uložených pokut i rostoucí průměrná výše pokut.

Tabulka č. 4.2 Srovnání počtu kontrol ČIŽP 2006 -2008

Rok	2006	2007	2008
Počet kontrol celkem	16 649	15 791	14 255
Počet kontrol na jednoho inspektora	39	38	34
Počet vydaných rozhodnutí	12 590	13 301	13 778
Počet pravomocných rozhodnutí	12 445	13 223	13 595

Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy](http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy), vlastní úpravy

V následující tabulce č. 4.3 jsou uvedeny počty provedených inspekcí dle jednotlivých složek ČIŽP v letech 2006 – 2008.

Tabulka č. 4.3 Přehled kontrol dle odborných složek ČIŽP v letech 2006-2008

Rok	2006	2007	2008
Ochrana ovzduší	4 229	3 801	2 347
Ochrana vod	3 703	3 457	3 613
Odpadové hospodářství	3 314	3 359	3 320
Ochrana přírody	3 206	3 017	2 660
Ochrana lesa	1 966	1 880	1 596
IPPC	231	277	551
Celkem	16 649	15 791	14 255

Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy](http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy), vlastní úpravy

4.4 Zhodnocení ekonomické stránky České inspekce životního prostředí v letech 2006 - 2008

V současné době zaměstnává ČIŽP přibližně 600 pracovníků, konkrétně 330 mužů a 270 žen. Z toho nejvíce pracovníků je ve věku mezi 31-50 let. Co se týče vzdělání má celkem 495 pracovníků vysokoškolské vzdělání. Pracovníci ve správních úřadech jsou povinni absolvovat do jednoho roku od nástupu „vzdělávání následné“ a to formou e-learningovou. Obsahem byly základy právního vědomí, správní řád, etika, veřejná správa ČR, veřejné finance, komunikace, základy pracovního práva, informační zdroje a minimum o EU. Kurz je ukončen testem a vydáním osvědčení o absolvování. Stále větší pozornost je věnována jazykovému vzdělávání, v současné době umožňuje navštěvovat kurzy anglického, německého a španělského jazyka.

Mzdové prostředky činily celkem dle závěrečného rozpočtu ČIŽP pro rok 2006 částku 154 196 000,- Kč. V přepočtu na jednoho pracovníka činily mzdové náklady 26 358,- Kč. Celkové výdaje na sociální a zdravotní pojištění činily 53 969 000,- Kč. Průměrný hrubý měsíční plat 21 000,- Kč.

Mzdové prostředky pro rok 2007 činily 161 903 000,- Kč, v přepočtu na jednoho pracovníka to byla částka 276 757,- Kč. Celkové

výdaje na sociální a zdravotní pojištění činily 65 180 000,- Kč. Průměrný hrubý měsíční plat byl 22 700,- Kč.

Mzdové prostředky pro rok 2008 činily 185 796 000,- Kč. V přepočtu na jednoho pracovníka byly mzdové náklady 309 660,- Kč. Celkové výdaje na sociální a zdravotní pojištění činily 65 180 000,-Kč. Průměrný plat byl 24 202,- Kč.²⁶

ČIŽP je organizační složka státu, která odvádí všechny příjmy získané její činností do státního rozpočtu a ze státního rozpočtu, resp. rozpočtu MŽP jsou financovány její výdaje. Po schválení státního rozpočtu příslušným zákonem pro daný rozpočtový rok, rozepíše Ministerstvo financí (dále MF) závazné ukazatele příjmů a výdajů kapitoly 315-MŽP a na základě tohoto rozpisu jsou závazné ukazatele příjmů a výdajů schválené pro ČIŽP této organizaci rozepsány.

V průběhu rozpočtového roku je možno provádět úpravy rozepsaných výdajů v souladu se zákonem č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla v platném znění. Součástí závazných ukazatelů jsou i limity počtu pracovních míst ČIŽP, prostředků na platy, ostatní osobní výdaje (prostředky na úhradu dohod o provedení práce nebo pracovní činnosti) a související výdaje na pojistné a příděl do fondu kulturních a sociálních potřeb. V návaznosti na předložené podklady jsou ČIŽP v průběhu roku uvolňovány, na základě rozhodnutí MŽP, prostředky na financování pořízení hmotného i nehmotného majetku v souladu s platnými předpisy MF pro financování výdajů na programy evidované v databázi MF.

Hodnocení plnění rozpočtu provádí ČIŽP čtvrtletně (příslušné finanční výkazy jsou předávány MF), po ukončení roku zpracovává ČIŽP podklady pro závěrečný účet kapitoly 315-MŽP. Údaje o rozpočtu ČIŽP a jeho čerpání, které jsou součástí závěrečného účtu kapitoly 315-MŽP.

²⁶ Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>](http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy)

4.5 Kontrolní opatření České inspekce životního prostředí v letech 2006 – 2008

Z oblastních inspektorátů nejvíce pokut v roce 2006 uložily OI Praha (31 846 300,- Kč) a OI Hradec Králové (20 416 450,- Kč). V roce 2007 uložily OI Praha (45 519 770,- Kč) a OI Plzeň (20 203 685,- Kč). A v roce 2008 uložily OI Praha (29 188 900,- Kč) a OI Brno (23 040 863,- Kč). Jsou to oblasti s vyšší koncentrací průmyslu a environmentálních problémů.²⁷

V následujícím textu je výčet některých vybraných pravomocně uložených pokut, které přesahují částku 100 000,- Kč uložených v letech 2006 – 2008 ve všech odborných složkách a ve všech oblastních inspektorátech.

V roce 2006 to byla pokuta uložena Vojenské ubytovací a stavební správě Praha za provoz kasáren Miškovice a to v částce 2 000 000,-Kč za překročení emisního limitu oxidu uhelnatého. Pokuta v hodnotě 1 000 000,- Kč firmě LUCAS AUTOBRZDY, s.r.o., Jablonec nad Nisou za vypouštění odpadních vod s obsahem šestimocného chromu do horninového prostředí a následně do vod podzemních bez povolení vodoprávního úřadu, čímž došlo k významné kontaminaci podzemních vod šestimocným chromem. Pokuta 1 900 000,- Kč firmě Lučební závody Draslovka, a.s. Kolín za vypouštění odpadních vod do povrchových vod řeky Labe v rozporu s pravomocným povolením k nakládání s vodami, přičemž byly překročeny limity povoleného zbytkového znečištění v koncentračních ukazatelích toxických a celkových kyanidů. Pokuta v hodnotě 4 750 000,- firmě Pražské vodovody a kanalizace, a.s. Praha 1

²⁷ Zdroj:Česká inspekce životního prostředí,výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009[cit. 30.12.2009] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>](http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy)

za nedovolené vypouštění odpadních vod, konkrétně za vypouštění odpadních vod v kvalitě přesahující limit povolení vodoprávního úřadu. Pokuta 10 000 000,- Kč firmě BAU-24 Praha 7 byla uložena za to, že nakládala s odpady v zařízení, jenž není k nakládání s odpady dle zákona o odpadech určeno a přebírala odpady do svého vlastnictví, aniž by byla dle zákona o odpadech provozovatelem zařízení k využití nebo k odstranění nebo ke sběru nebo k výkupu předmětných odpadů.

V roce 2007 byla uložena pokuta Severočeským vodovodům a kanalizací, a.s. za nedovolené vypouštění odpadních vod v rozporu s rozhodnutím vodoprávního úřadu, konkrétně za výrazné a opakované překračování povolených hodnot vypouštěného znečištění odpadních vod v ukazateli dichlorpropylethery. Pokuta 6 700 000,- Kč byla uložena firmě MTR Kladno,s.r.o., za porušení zákona tím, že realizovala přeshraniční přepravu odpadu z Německa do České republiky. Pokuta v částce 5 000 000kč firmě Profiakont, s.r.o. České Budějovice za to, že ukládala odpady na pozemky, aniž tyto pozemky a budovy byly určeny k nakládání s odpady.

V roce 2008 byla uložena pokuta firmě ŽELEZÁRNY Hrádek a.s. v částce 1 000 000,-Kč za porušení zákona tím, že nakládala s odpady v zařízení, které k nakládání s odpady podle zákona určeno není. Firmě ISTER, s.r.o., Mariánské Lázně v celkové částce 2 200 000,- Kč za porušení povinnosti stanovené ust. § 12 odst. 2 zákona o odpadech, kterého se účastník řízení dopustil tím, že navezl v době od března do listopadu roku 2007 celkem 8 203 tun odpadů do bývalého dobývacího prostoru v k.ú. Chodová Planá. Pokutu v částce 1 500 000,- Kč uložila ČIŽP Benediktinskému arcibiskupství sv. Vojtěcha a sv. Markéty za pokácení 15-ti líp na nádvoří nad bazilikou.²⁸

²⁸ Zdroj:Česká inspekce životního prostředí,nejdůležitější rozhodnutí [on-line] 2010 [cit. 28.2.2010] Dostupný z www: <<http://www.cizp.cz/Nejdulezitejsi-rozhodnuti>>

4.6 Celkové zhodnocení kontrolních opatření v letech 2006 - 2008

Výše pokut se liší jednak podle složek, jednak podle regionů. Nejvyšší průměrné pokuty byly uloženy v oblasti odpadového hospodářství. Přehled pokut, které jsou uvedeny v kapitole 4.5 jsou již konečné.

Proti nepravomocnému správnímu rozhodnutí ČIŽP může účastník řízení podat odvolání, do 15 dnů od doručení k Ministerstvu životního prostředí ČR, podáním učiněným u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, tj. většinou u příslušného oblastního inspektorátu ČIŽP (§ 81 a násl. zákon č.500/2004 Sb., správní řád, § 81 zákona č.200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů).

Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu, musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.

Jako orgán státní správy vydává Česká inspekce životního prostředí ve správním řízení **rozhodnutí sankční povahy** (pokuty, omezení nebo zastavení škodlivé činnosti, odebrání nedovoleně držených jedinců apod.) a **rozhodnutí nápravného charakteru** (opatření k nápravě zjištěných nedostatků).²⁹

²⁹ Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, [on-line] 2010 [cit. 28.2.2010] Dostupný z [www: <http://www.cizp.cz/Prakticky-radce/Podavani-opravnych-prostredku-proti-rozhodnuti-CIZP>](http://www.cizp.cz/Prakticky-radce/Podavani-opravnych-prostredku-proti-rozhodnuti-CIZP)

5. Závěr

Obsah práce se snažil zachytit aktuální systém kontroly ve veřejné správě v České republice. Dále se práce věnovala kontrolní činnosti České inspekce životního prostředí a následnému zhodnocení kontrolní činnosti v letech 2006 - 2008.

Cílem práce bylo zhodnocení kontrolní činnosti České inspekce životního prostředí. Kritériem pro zhodnocení byly mzdové náklady, plán kontrolní činnosti, porušení legislativy a uložení pokuty. Cíl byl splněn.

Byly ověřovány dvě hypotézy. První se týkala výkonu kontrolní činnosti České inspekce životního prostředí, která vyplývá ze specifických podmínek stanovených legislativou a byla potvrzena. Každý rok se sestavuje Plán kontrolní činnosti, podle kterého provádí kontroly a kontroluje subjekty. V současné době zaměstnává přibližně 600 lidí, z nichž 75% tvoří inspektoři, kteří se řídí při své kontrolní činnosti platnou legislativou (zákony, nařízení, vyhlášky) a dále Metodickým pokynem pro plánování a vyhodnocování kontrolní činnosti ČIŽP.

Ověření druhé hypotézy bylo zaměřeno na mzdové prostředky České inspekce životního prostředí, které činily v roce 2006 celkem 53%, v roce 2007 to bylo 54% a v roce 2008 to bylo 55% z celkového objemu běžných výdajů pro daný rok. ČIŽP je organizační složka státu a je zřízena Ministerstvem životního prostředí ČR. Hospodaří podle schváleného rozpočtu a má otevřený limit pro výdaje, kritériem je počet pracovních míst, množství prostředků na platy, ostatní osobní výdaje a související výdaje na pojistné a přiděl do fondu kulturních a sociálních potřeb. Mezi největší položky z běžných výdajů patří mzdové prostředky. Druhá hypotéza byla taktéž potvrzena.

Analýzou dokumentů a analýzou časových řad bylo zjištěno, že ČIŽP provedla v letech 2006 – 2008 celkem 46 695 kontrol a na pokutách vybrala celkem 443 683 614,- Kč.

V bakalářské práci jsou použity dokumenty v letech 2006 – 2008. Potřebné údaje pro zpracování za rok 2009 nejsou dosud k dispozici.

V současné době, kdy je stále větší rozvoj průmyslu a technologií by měla být věnována větší pozornost životnímu prostředí. Je to prostředí, ve kterém žijeme mi, budou žít naše děti a každý by měl dbát na to, abychom žili v prostředí, které bude bez nečistot, prachu, škodlivých látek v ovzduší atd...

Seznam použité literatury

Knižní publikace

1. Dvořáček J, *Interní audit a kontrola*, Praha C.H.Beck 2003, 201s, 2.vydání, ISBN 80-7179-805-3.
2. Halásek Dušan, *Veřejná ekonomika*, Opava, 2007, 2.vydání, 207s, ISBN 80-85819-60-0
3. Hendrych Dušan, *Správní věda - Teorie veřejné správy*, nakladatelství Triton, Praha, 2007, 2.vydání, 211s, ISBN 80-86395-86-3.
4. Rektořík, J., Šelešovský, J. a kol. *Kontrolní systémy veřejné správy a veřejného sektoru*. Praha Ekopres, 2003. 212 s. ISBN 80-86119-72-6.
5. Rektořík J., Šelešovský J. a kol. *Finance, rozpočty, účetnictví, veřejná kontrola*, Brno-Praha, Masarykova univerzita v Brně, Institut pro místní správu Praha, 2002 1.vydání, 135 s, ISBN 80-210-2955-5.

Jiné zdroje

6. Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů
7. Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích
8. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
9. Zákon č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa
10. Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole
11. Zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií
12. Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon (zejména §§ 181a - 181h)
13. Nový trestní zákoník č. 40/2009 Sb., platný od 1.1.2010 (zejména pak hlava VIII - §§ 293-308) a dále související změny uvedené v zákoně č. 41/2009 Sb., platné od 1.1.2010

14. Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů
15. Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů
16. Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích
17. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
18. Zákon č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa
19. Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole
20. Zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií
21. Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon (zejména §§ 181a - 181h)
22. Nový trestní zákoník č. 40/2009 Sb., platný od 1.1.2010 (zejména pak hlava VIII - §§ 293-308) a dále související změny uvedené v zákoně č. 41/2009 Sb., platné od 1.1.2010
23. Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů

Internetové zdroje

24. Česká inspekce životního prostředí [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009]
Dostupný z www: <<http://www.cizp.cz/Pusobnosti/Slozky-CIZP>>
25. Česká inspekce životního prostředí [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009]
Dostupný u www: <http://www.cizp.cz/IPPC/Pusobnosti>
26. Česká inspekce životního prostředí [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009]
Dostupné z www: <http://www.cizp.cz/Zahranicni-spoluprace>
27. Česká inspekce životního prostředí, [on-line] 2010 [cit. 28.2.2010]
Dostupný z www: < <http://www.cizp.cz/Pravninormy/Obecne>>
28. Česká inspekce životního prostředí [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009]
Dostupný z www: <http://www.cizp.cz/Pusobnosti/Struktura-kompetenci>

29. Česká inspekce životního prostředí, [on-line] 2009 organizační struktura, [cit. 30.12.2009] Dostupný z www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Organizacni-struktura>
30. Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009 [cit. 30.12.2009] Dostupný z www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocní-zpravy>
31. Česká inspekce životního prostředí, plány činnosti [on-line] 2010 [cit. 28.2.2010] Dostupný z www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Plany-cinnosti>
32. Evropská unie [on-line] 2010 [cit. 10.4.2010] Dostupné z www: http://ec.europa.eu/archives/commission_20042009/dimas/policies/air/index_de.htm
33. Česká inspekce životního prostředí, nejdůležitější rozhodnutí [on-line] 2010 [cit. 28.2.2010] Dostupný z www: <http://www.cizp.cz/Nejdulezitejsi-rozhodnuti>
34. Ministerstvo financí, rozpočet ČR pro rok 2006, 2007, 2008, [on-line] 2010 [cit. 3.4.2010] Dostupný z www: http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/stat_rozp.html
35. Česká inspekce životního prostředí, [on-line] 2010 [cit. 28.2.2010] Dostupný z www: <<http://www.cizp.cz/Prakticky-radce/Podavani-opravnych-prostredku-proti-rozhodnuti-CIZP>>

Seznam použitých zkratek

CITES	Úmluvy o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin
ČIŽP	Česká inspekce životního prostředí
CHKO	Chráněná krajinná oblast
INECE	Mezinárodní síť organizací a institucí
IPPS	Integrovaná prevence a omezování znečištění
OI	Oblastní inspektorát
OSN	Organizace spojených národů
MF	Ministerstvo financí České republiky
MŽP ČR	Ministerstvo životního prostředí České republiky
ŽP	Životní prostředí

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 7.5.2010

.....
jméno a příjmení studenta

Adresa trvalého pobytu studenta

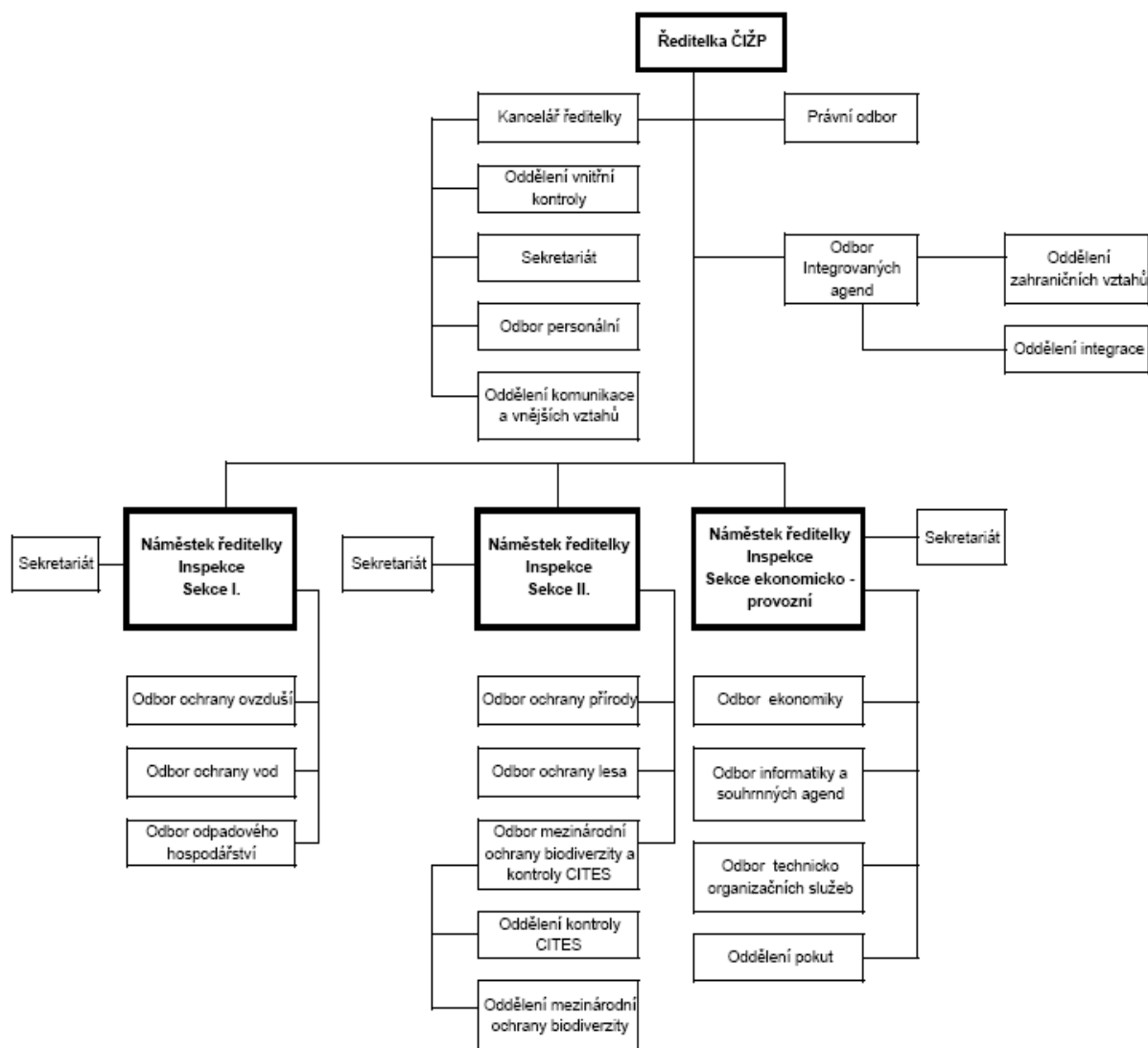
Sedlnice 48, 74256 Sedlnice

Seznam příloh

- 1) Příloha č. 1. Organizační struktura Ředitelství ČIŽP
- 2) Příloha č. 2. Přehled činnosti oblastních inspektorátů za rok 2006, 2007, 2008

Příloha č. 1 Organizační struktura Ředitelství ČIŽP

Organizační uspořádání Ředitelství ČIŽP

Zdroj: Česká inspekce životního prostředí [on-line] 2009 [cit. 4.1.2010] Dostupný z [www: http://www.cizp.cz/O-nas/Organizacni-struktura](http://www.cizp.cz/O-nas/Organizacni-struktura), vlastní úpravy

Příloha č. 2 Přehled činnosti oblastních inspektorátů za rok 2006, 2007, 2008

Oblastní inspektorát	Počet inspektorů	Počet kontrol	Vydaná stanoviska a vyjádření	Právní moc v celkové částce (Kč)	Počet řešených podnětů a petic	Počet podnětů orgánům státní správy	Počet podaných trestních oznámení
Praha	51	2 057	2 187	31 846 300	428	6	1
České Budějovice	38	1 244	607	8 230 000	185	5	0
Plzeň	36	1 304	942	18 193 440	158	15	1
Ústí nad Labem	41	1 640	1 246	19 488 100	115	4	0
Hradec Králové	40	1 927	1 256	20 416 450	181	2	70
Havlíčkův Brod	29	1 610	735	7 167 050	122	10	0
Brno	47	2 357	1 845	13 465 657	275	0	5
Olomouc	30	1 165	787	5 688 700	112	4	0
Ostrava	40	1 693	1 195	8 245 000	243	11	0
Liberec	26	1 063	410	7 800 500	105	6	0
Ředitelství	45	589	119	874 200	14	12	0
Celkem	423	16 649	11 329	141 415 397	1 938	75	14

Praha	50	2 092	2 652	45 519 770	552	7	0
České Budějovice	37	1 186	868	16 877 164	185	5	0
Plzeň	35	1 185	1 216	20 203 685	237	12	1
Ústí nad Labem	41	1 577	1 632	17 267 130	198	2	0
Hradec Králové	36	1 576	1 607	10 034 932	271	7	7
Havlíčkův Brod	31	1 344	682	8 265 955	170	18	0
Brno	52	2 204	2 463	16 585 090	287	5	5
Olomouc	31	1 441	952	7 047 015	176	7	0
Ostrava	39	1 802	1 787	12 562 275	229	5	0
Liberec	27	1 025	535	6 792 125	159	5	0
Ředitelství	40	359	55	358 600	0	11	0
Celkem	419	15 791	14 449	161 513 741	2 464	84	13

Praha	54	1 644	2 210	29 188 900	299	3	0
České Budějovice	37	1 154	744	11 017 750	218	3	0
Plzeň	35	1 303	945	19 000 528	210	6	1
Ústí nad Labem	44	1 508	1 185	9 606 450	198	2	0
Hradec Králové	34	1 205	1 278	10 766 800	230	10	7
Havlíčkův Brod	30	1 391	743	10 458 630	198	13	0
Brno	49	2 185	2 097	23 040 863	293	3	5
Olomouc	30	1 095	809	8 815 300	206	8	0
Ostrava	41	1 409	1 503	9 878 417	292	3	0
Liberec	26	1 120	430	8 728 180	133	2	0
Ředitelství	47	241	69	2 420 000	2	3	0
Celkem	427	14 255	12 013	142 921 818	2 279	56	13

Zdroj: Česká inspekce životního prostředí, výroční zpráva za rok 2006, 2007, 2008 [on-line] 2009[cit. 30.12.2009] Dostupný z www: <http://www.cizp.cz/O-nas/Vyrocnizpravy>

